

Sygn. akt **II AKa 205/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca:	SSA Bogumiła Metecka-Draus
Sędziowie:	SA Piotr Brodniak SO del. do SA Joanna Wieczorkiewicz-Kita (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Apelacyjnej Ilony Talar

po rozpoznaniu w dniach: 1 grudnia 2014r., 16 stycznia 2015 r. i 6 lutego 2015 r. sprawy

T. D. (1)

oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. oraz art. 228 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych,

C. K.

oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i innych,

K. S. (1)

oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i innych,

K. S. (2)

oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

i innych,

Z. P.

oskarżonej z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i innych,

A. F.

oskarżonego z art. 228 § 4 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

J. B.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych,

H. R.

oskarżonego z art. 165 § 1 pkt 5 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
i innych,

W. M.

oskarżonego z art. 271 § 3 k.k.,

G. G. (1)

oskarżonego z art. 231 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

R. D. (1)

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 305 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora co do oskarżonych: T. D. (1), C. K., K. S. (1), K. S. (2), Z. P., A. F., J. B., H. R. i R. D. (1) oraz obrońców oskarżonych: T. D. (1), C. K., K. S. (1), K. S. (2), Z. P., H. R., W. M., G. G. (1) i R. D. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp.

z dnia 18 lutego 2014 r., sygn. akt II K 217/12

I. uchyla orzeczenia o karach łącznych wymierzonych T. D. (1) i K. S. (1) i rozstrzygnięcia z nimi związane;

II. uchyla zaskarżony wyrok wobec T. D. (1) odnośnie czynów opisanych w punktach III, IV, VII, XI, XIV oraz XVI części wstępnej wyroku i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania;

III. uchyla zaskarżony wyrok wobec T. D. (1) odnośnie czynów opisanych w punktach VIII, IX oraz X jego części wstępnej i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., postępowanie o te czyny umarza, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa;

IV. zmienia wyrok co do T. D. (1) w ten sposób, że z kwalifikacji prawnej czynu przypisanego mu w punkcie I części dyspozytywnej wyroku eliminuje przepis art. 231 § 2 k.k. oraz art. 11 § 2 k.k., a za podstawę wymiaru kary pozbawienia wolności przyjmuje art. 228 § 1 k.k., przy czym, na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., wykonanie tej kary warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

V. w pozostałym zakresie wyrok co do T. D. (1) utrzymuje w mocy;

VI. uchyla zaskarżony wyrok co do K. S. (1) w zakresie czynu opisanego w punkcie XXVII jego części wstępnej i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania;

VII. zmienia zaskarżony wyrok w odniesieniu do K. S. (1) w zakresie czynu XXVIII jego części wstępnej w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego od popełnienia zarzuconego mu czynu i w tym zakresie kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

VIII. utrzymuje w mocy rozstrzygnięcie zawarte w punkcie XXIV części dyspozytywnej wyroku i wykonanie kary tam orzeczonej, na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1k.k., warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat;

IX. zaskarżony wyrok uchyla w całości wobec K. S. (2), C. K., A. F., Z. P. oraz w zaskarżonej części wobec J. B. i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania;

X. uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie L części wstępnej wyroku co do H. R. i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., postępowanie o ten czyn umarza, a kosztami procesu w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

XI. w pozostałej części wyrok co do H. R. utrzymuje w mocy;

XII. zaskarżony wyrok co do W. M. zmienia w ten sposób, że uniewinnia go od popełnienia zarzuczonego mu czynu i w tym zakresie kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

XIII. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy wobec G. G. (1);

XIV. uchyla rozstrzygnięcie wobec R. D. (1) i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., postępowanie o ten czyn umarza, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa;

XV. uchyla rozstrzygnięcia w zakresie orzeczonych środków karnych co do T. D. (1), C. K., K. S. (1) i K. S. (2) oraz o zaliczeniu okresów tymczasowego aresztowania (punkt LV);

XVI. zasądza od oskarżonych T. D. (1) i K. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w częściach ich dotyczących oraz wymierza im opłaty za obie instancje, T. D. (1) w kwocie 380 (trzysta osiemdziesiąt) złotych, a K. S. (1) w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych;

Joanna Wieczorkiewicz-Kita Bogumiła Metecka-Draus Piotr Brodniak

Sygn. akt II Aka 205/14

UZASADNIENIE

T. D. (1) został oskarżony o to, że:

I. w miesiącu marcu 2003 roku w M. działając jako (...) i będąc z racji pełnionej funkcji właścicielem (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. przy ul. (...) tj. spółki z większościowym udziałem Gminy M., a tym samym będąc zobowiązanym do przeprowadzenia konkursu na stanowisko Prezesa Zarządu tej spółki, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że przeprowadził fikcyjny konkurs na to stanowisko, oraz zapewnił S. S. (1), już przed rozstrzygnięciem; przedmiotowego konkursu, iż zostanie jego zwycięzcą, pomimo niespełnienia przez niego wymaganych kryteriów, a tym samym obejmie funkcję Prezesa Zarządu w/w spółki czym przysporzył S. S. (1) korzyść osobistą

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk

II. w okresie od października 2002 roku do marca 2003 roku w M. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako (...) i z racji pełnionej funkcji będąc właścicielem (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. przy ul. (...) tj. spółki z większościowym udziałem Gminy M., sześciokrotnie przyjął od S. S. (1) korzyść majątkową, każdorazowo w kwocie nie mniejszej niż 800 zł w zamian za zatrudnienie w/w na stanowisku p.o. Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o., a następnie obsadzenie w/w, wbrew przepisom prawa na stanowisku Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o. po przeprowadzeniu fikcyjnego konkursu na to stanowisko, pomimo niespełnienia przez S. S. (1) kryteriów określonych w tym konkursie

tj. o czyn z art. 228 § 3 kk w zw. z art. 12 kk

III. w roku 2003 w M., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, wspólnie i w porozumieniu z C. K. przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wszedł w porozumienie z R. D. (1) –właścicielem firmy (...) Sp. z o.o., co do możliwości nabycia przez niego zabudowanej budynkiem po byłym przedszkolu nieruchomości, położonej w M. przy ul. (...), w ten sposób, że jako reprezentant Gminy M. podpisał z nim w dniu 13.01.2003 roku umowę dzierżawy, na mocy której zobowiązał Gminę do zwrotu dzierżawcy nakładów na podstawie przedstawionych faktur, a następnie, w celu umożliwienia R. D. (1) wygrania ogłoszonego zarządzeniami

nr (...)przetargu, polecił umieścić w specyfikacji bezpodstawny zapis o konieczności zwrotu przez przyszłego nabywcę nieruchomości kwoty 200 tys. zł z tytułu poniesionych nakładów, wiedząc o tym, że w rzeczywistości nakłady te nie zostały poniesione, czym doprowadził do braku zainteresowania potencjalnych nabywców wskazaną wyżej nieruchomością, a w konsekwencji do nabycia przez R. D. (1) nieruchomości za kwotę 229.000 zł-, pomniejszoną o w/w nakłady, czym wyrządził Gminie M. znaczną szkodę majątkową

tj. o czyn z art. 231 § 2 w zb. z art. 296 § 2 kk w zb. z art. 305 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

IV. w kwietniu 2003 roku w M., jako (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. F. zażądał od J. K. korzyści majątkowej w wysokości 46.000 zł , w zamian za podpisanie z nim umowy dzierżawy (...)

tj. o czyn z art. 228 § 4 kk

V. w roku 2004 roku w M., K. jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, wspólnie i w porozumieniu z K. S. (1) i J. S., przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wszedł w porozumienie z J. S. prezesem (...), w celu umożliwienia(...) wygrania przetargu na modernizację wodociągu w miejscowości K., w następstwie którego została podpisana umowa pomiędzy wyżej wymienionym - reprezentującym przedsiębiorstwo (...) spółka z o.o., a Gminą M., nr (...) na kwotę 144.900 zł., a następnie wiedząc, że inwestycja nie została wykonana, a inne ustalone osoby tj. W. K. (1), C. B. i Z. N. poświadczyły nieprawdę w protokole odbioru robót, co do realizacji umowy, podjął działania, w wyniku których Gmina M. uzyskała dotację z rezerwy celowej budżetu państwa w kwocie 150.000 zł., czym działał na szkodę interesu publicznego tj. (...), reprezentującego Skarb Państwa oraz podmiotów prywatnych

tj. o czyn z art. 231 § 2 w zb. z art. 305 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

VI. w roku 2004 roku w M., w K., jako (...), działając W celu "osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, wspólnie i w porozumieniu w K. S. (1), przekroczył swoje uprawnieni w ten sposób, że wszedł w porozumienie z J. S. prezesem (...) co do modernizacji sieci wodno - kanalizacyjnej, w miejscowości K., w następstwie którego to porozumienia w dniu 28.08.2005 roku została podpisana umowa, pomiędzy wyżej wymienionym - reprezentującym (...) spółkę z o.o., a Gminą M., nr (...) na kwotę.215.000 zł., a następnie wiedząc, że inwestycja nie została wykonana, a inne ustalone osoby tj. W. K. (2), C. B., A. D. i Z. N. poświadczyły nieprawdę w protokole odbioru robót, co do realizacji umowy, podjął działania, w wyniku których Gmina M. uzyskała dotację z (...) w kwocie 200.000 zł., czym działał na szkodę (...) w G...

tj. o czyn z art. 231 §2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

VII. w okresie od 2003 roku do 9 lutego 2006 roku w M., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, doprowadzając Gminę M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że po uprzednim zawarciu porozumienia z J. B. i innymi osobami, co do zakupu nieruchomości wraz z budynkiem po byłej Szkole Podstawowej w G. (1) po zaniżonej cenie, zamieścił niezgodne ze stanem faktycznym ogłoszenie przetargowe o zbyciu nieruchomości, pod warunkiem zwrotu nakładów na budynek w kwocie co najmniej 120.698,54 zł, których w r7er-7V`I'tOri nie poniesiono, w wyniku czego wobec braku zainteresowania ofertą potencjalnych nabywców doprowadził po przeprowadzeniu rokowań do sprzedaży nieruchomości w dniu 09.02.2006 roku, J. B. za kwotę 72.500 zł., czym spowodował szkodę w mieniu Gminy M. w wysokości nie mniejszej niż 90.086 zł

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i 11 § 2 kk

VIII. w okresie od lipca 2004 roku do listopada 2004 roku, jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przyszłego nabywcę, przekroczył swoje uprawnienia i utrudnił przetarg publiczny w ten sposób, że w procesie sprzedaży zabudowanych nieruchomości w postaci działek o numerach (...), położonych w miejscowości K. (1), naruszył szereg przepisów proceduralnych, dotyczących przetargu pisemnego nieograniczonego i tak: nie zarządził podania do publicznej wiadomości wykazu nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży, pomimo obowiązku wynikającego z art. 35 ust. 1 Ustawy o gospodarce nieruchomościami, ponadto polecił wywiesić ogłoszenie o przetargu

na tablicy w Urzędzie Miejskim w okresie od 19.08.2004 roku do 16.09.2004 roku, czyli niezgodnie z art. 38 ust. 2 cytowanej wyżej ustawy, a ponadto ogłoszenie o rokowaniach na sprzedaż polecił wywiesić na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w okresie od 8.11.2004 roku do 25.11.2004 roku, tj. 13 dni przed wyznaczonym terminem rokowań - wbrew przepisowi § 6 ust. 1 w zw. z § 30 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14.09.2004 roku w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów oraz rokowań na zbycie nieruchomości; następnie nie podał do publicznej wiadomości wyniku rokowań, po czym je ponowił, działając wbrew przepisom §12 w zw. z § 30 i § 6 ust. 1 i ust. 4 w zw. z § 30 cytowanego wyżej rozporządzenia, czym działał na szkodę Gminy M. i prywatnych podmiotów

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 305 § I kk w zw. z art. 11 § 2 kk

IX. w 2004 roku jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przyszłego nabywcę, przekroczył swoje uprawnienia i utrudnił przetarg publiczny w ten sposób, że w procesie sprzedaży działki o numerze(...) położonej w miejscowości G. (2), naruszył przepisy proceduralne, dotyczące przetargu i tak: nie zarządził zamieszczenia ogłoszenia o rokowaniach w prasie, obejmującej zasięgiem co najmniej jeden powiat, a następnie podania do publicznej wiadomości wyników rokowań, pomimo obowiązku wynikającego z treści § 6 ust. 4 w zw. z § 30 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14.09.2004 roku w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów oraz rokowań na zbycie nieruchomości, czym działał na szkodę Gminy M. i prywatnych podmiotów

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 305 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

X. w 2004 roku jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przyszłego, nabywcę, przekroczył swoje uprawnienia i utrudnił przetarg publiczny w ten sposób, że procesie sprzedaży działki o numerze (...) położonej w miejscowości G. (2), naruszył przepisy proceduralne, dotyczące przetargu i tak: nie zarządził podania do publicznej wiadomości ogłoszenia o rokowaniach określonego w § 6 ust. 1 w zw. z § 30 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14.09.2004 roku w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów oraz rokowań na zbycie nieruchomości, a następnie podania do publicznej wiadomości informacji o wynikach rokowań., pomimo obowiązku wynikającego z § 12 w zw. z § 30 cytowanego wyżej rozporządzenia, czym działał na szkodę Gminy M. i prywatnych podmiotów

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 305 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XI. w 2006 roku w M., jako (...), przekroczył swoje uprawnienia W ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z K. S. (2), K. S. (1), nakłonił H. L. (1), pracownika Agencji Usług (...), z siedzibą przy ul. (...) w M., uprawnionego do przygotowywania dokumentacji do wyceny nieruchomości, do podrobienia operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczącego nieruchomości gruntowych w M., o numerach(...). w ten sposób, że H. L. (1) wymienił strony, na których znajdowała się wycena działek na kwotę 8,41 zł za metr, dokonana przez rzeczoznawcę, na przygotowane przez siebie strony z wyceną na kwotę 2,47 zł za metr, który to dokument H. L. (1) przedłożył następnie w Urzędzie Gminy M., w celu użycia, za autentyczny, a ponadto polecił Z. P. pracownikowi Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M. i kierownikowi tego Wydziału C. K., sporządzenie wyceny nieruchomości nr (...) położonych w M., w oparciu o podrobiony przez H. L. (1)operat szacunkowy nieruchomości gruntowych o numerach(...) z wyceną na kwotę 2,47 zł a następnie za aktami notarialnymi repertorium nr (...) i (...) sprzedał w/w nieruchomości K. D. i R. D. (3), działającym w imieniu (...) S.A, za kwotę 299.625,90 zł, wiedząc o tym, że (...) w dniu 26.08.2006 r. odsprzeda przedmiotowe nieruchomości działającym w imieniu firmy (...) Sp. z o.o., reprezentowanej przez J. P. i P. S., za kwotę 2.618.289,08 zł., mając pełną świadomość tego, że cena sprzedaży wyniosła w przeliczeniu 2,47 zł za metr kwadratowy, a więc była zbliżona do wartości, za jaką grunt został odkupiony od Agencji Rynku Rolnego, a w cenie sprzedaży znalazło się wykonanie przez Gminę i na koszt Gminy pełnego uzbrojenia i dróg dojazdowych do działek o wartości inwestycji przekraczającej 1.500.000 zł, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową w. wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 2.300.000 zł.

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 296 § 3 kk zw. z art. 11 § 2 kk

XII. w okresie od października 2006 do stycznia 2007 w M. jako (...), będąc odpowiedzialnym za realizacji inwestycji „Budowa oświetlenia ciągu pieszo rowerowego w kierunku Cmentarza Komunalnego w M.", zgodnie z umową nr

(...) z dnia 6 listopada 2006 roku, sprowadził bezpośrednie niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób w ten sposób, że wydał polecenie podłączenia prądu elektrycznego do oświetlenia wiedząc o tym, że nie zostały przeprowadzone w zgodności z „Rozporządzeniem - warunki techniczne jakim odpowiadać powinny budynki i ich usytuowanie” badania rezystancji izolacji kabli oraz badań ochrony przeciwporażeniowej wykonanej inwestycji, co mogło skutkować porażeniem prądem elektrycznym o napięciu 230/400 V wielu osób przebywających w rejonie Cmentarza Komunalnego w M. i odwiedzających go w okresie od 27 października 2006 do 22 stycznia 2007 roku

tj. o czyn z art. 165 § 1 pkt. 5 kk

XIII. dniu 17 grudnia 2007 roku w M., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że podzegał J. B., właściciela agencji usługowej (...) w M. do poświadczenia nieprawdy w dokumentacji rozliczeniowej imprezy okolicznościowej „Wigilia 2007” i zawyżenia o tysiąc ilości wydanych posiłków czym działał na szkodę Gminy M., w nieustalonej wysokości

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 18 § 2 kk w zb. z art. 286 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 11 § 2 kk

XIV. w marcu 2008 roku, w M., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wszedł w porozumienie z firmą (...) SJ w G.- odnośnie umożliwienia jej wygrania przetargu na wycinkę oraz przycinkę krzewów i drzew w M., czym działał na szkodę Gminy M., a także prywatnych podmiotów gospodarczych

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 305 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XV. w lipcu 2008 roku w G. i M., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. S. podzegał B. L. (1) - (...) do przekroczenia uprawnień przez nakłonienie L. K. i J. R. do przystąpienia do konkursu na stanowisko Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w M., realizowanego w trybie art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 07 lipca 1994 roku Prawo Budowlane, pomimo tego, że jeszcze przed jego przeprowadzeniem uzgodnił z B. L. (1), że stanowisko to obejmie trzeci kandydat - spokrewniony z T. D. (1) - W. S., czym działał na szkodę interesu publicznego

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 231 § 2 kk

XVI. w dniu 24 kwietnia 2009 roku w M. będąc pouczony o treści art. 233 § 1 kk jako funkcjonariusz publiczny - (...), złożył niezgodne z prawdą oświadczenie majątkowe za rok 2008 w który wskazał, że nie posiada środków pieniężnych zgromadzonych w walucie obcej oraz jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, podczas gdy w rzeczywistości zgromadził na rachunkach walutowych prowadzonych przez (...) S.A. kwoty 17.783,06 GBP, 4.609,92 USD, 12.187,16 USD, 4611,35 EUR. oraz jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych (...) - wartości 35.561,48 PLN, (...) (...) - 46.700,42 PLN

tj. o czyn z art. 233 § 1 kk

C. K. został oskarżony o to, że:

oto, że:

XVII. w roku 2003 w M., jako Kierownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, wspólnie i w porozumieniu z T. D. (1), przekroczył swoje uprawnienia, poprzez wejście w porozumienie z R. D. (1) - właścicielem firmy (...) Sp. z o.o., co do możliwości nabycia przez niego zabudowanej budynkiem po byłym przedszkolu nieruchomości, położonej w M. przy ul. (...), w ten sposób, że w wykonaniu polecenia T. D. (1) przygotował umowę dzierżawy wskazanej wyżej nieruchomości, na mocy której zobowiązał Gminę do zwrotu dzierżawcy nakładów na podstawie przedstawionych faktur, którą to umowę w dniu 13.01.2003 r. jako reprezentant Gminy M. podpisał z R. D. (1) - T. D. (1), a następnie, w celu umożliwienia R. D. (1) wygrania ogłoszonego zarządzeniami nr (...) i (...) przetargu, umieścił w specyfikacji bezpodstawny zapis o konieczności zwrotu przez przyszłego nabywcę nieruchomości kwoty 200 tys. zł. z tytułu poniesionych nakładów,

wiedząc o tym, że w rzeczywistości nakłady te nie zostały poniesione, czym doprowadził do braku zainteresowania potencjalnych nabywców wskazaną wyżej nieruchomością, a w konsekwencji do nabycia przez R. D. (1) nieruchomości za kwotę 229.000 zł., pomniejszoną o w/w nakłady, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową

tj. o czyn z art. 231 § 2 w zb. z art. 305 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

A. w okresie od listopada 2004 roku do czerwca 2005 roku w M., przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że jako Kierownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, wspólnie i porozumieniu oraz na polecenie urzędników Miasta i Gminy w M. nakłonił H. L. (1) właściciela i pracownika (...) z siedzibą przy ul. (...) w M., będącego uprawnionym do przygotowywania dokumentacji wyceny nieruchomości, do przerobienia operatów szacunkowych rzeczoznawcy majątkowego K. M., w ten sposób, aby ten wymienił karty operatów szacunkowych dotyczące ustalenia wartości rynkowych nieruchomości, określające sposób wyceny i wartość nieruchomości, w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanych nieruchomości, które to następnie dokumenty przedkładał w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczne, przy czym dokumenty te posłużyły do sprzedaży przedmiotowych nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości w wysokości łącznej nie mniejszej niż 241,649,00 zł i tak:

XVIII. w listopadzie 2004 roku w M. działając w warunkach opisanych jak wyżej nakłonił H. L. (1), aby ten wymienił środkowe karty operatu szacunkowego dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartości nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 58.744 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 35.274 zł, który to następnie dokument przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, przy czym dokumenty te posłużyły do sprzedaży przedmiotowych nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 23.470 zł.

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XIX. w listopadzie 2004 roku w M. działając w warunkach opisanych jak wyżej nakłonił H. L. (1), aby ten wymienił środkowe karty operatu szacunkowego dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartości nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...) oszacowanej pierwotnie na kwotę 59.704 zł. w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości -35.850 zł., który to następnie dokument przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, przy czym dokumenty te posłużyły do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 23.854 zł

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XX. w listopadzie 2004 roku w M. działając w warunkach opisanych jak wyżej nakłonił H. L. (1), aby ten wymienił środkowe karty operatu szacunkowego dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości określające sposób wyceny wartości nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...) oszacowanej pierwotnie na kwotę 139245.00 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 83.612 zł, który to następnie dokument przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, przy czym dokumenty te posłużyły do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 55.633 zł.

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. 286 §1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXI. w czerwcu 2005 roku w M. działając w warunkach opisanych jak wyżej nakłonił H. L. (1) , aby ten wymienił środkowe karty operatu szacunkowego dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartości nieruchomości w postaci działki gruntowej nr (...)położonej w M. w obrębie (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 650.745 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 512.053 zł, który to następnie dokument przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, przy czym dokumenty te posłużył do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 138.692 zł.

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXII. w 2006 roku w M., jako Kierownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób , że na polecenie T. D. (1) – (...) oraz (...) - K. S. (1) i K. S. (2), a także wspólnie i w porozumieniu - z Z. P. pracownikiem (...), sporządził wycenę nieruchomości nr (...)położonych w M., w oparciu o podrobiony przez H. L. (1). operat szacunkowy nieruchomości gruntowych o numerach (...)z wyceną na kwotę 2,47 zł za metr kwadratowy, wiedząc o tym, że rzeczywista wartość metra wskazanych nieruchomości wynosi kwotę 8,41 zł za metr, który to następnie dokument posłużył odsprzedaży w dniu 26.08.2006r. (...) przedmiotowych nieruchomości za łączną kwotę 29.942,24 zł, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 59.019,84 zł.

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXIII. w marcu 2006 roku w M., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że na polecenie T. D. (1) - (...) oraz (...) - K. S. (1) i K. S. (2), nakłonił H. L. (1), pracownika Agencji Usług (...), z siedzibą przy ul. (...) w M., uprawnionego do przygotowywania dokumentacji do wyceny nieruchomości, do podrobienia operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczącego nieruchomości gruntowych w M., o numerach (...) w ten sposób, że H. L. (1) wymienił strony, na których znajdowała się wycena działek na kwotę 8,41 zł. za metr kwadratowy , dokonana przez rzeczoznawcę, na przygotowane przez siebie strony z wyceną na kwotę 2,47 zł. za metr, który to następnie dokument H. L. (1) przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, wiedząc o tym, że (...) w dniu 26.08.2006 r. odsprzeda przedmiotowe nieruchomości działającym w imieniu firmy (...) Sp. z o.o., reprezentowanej przez J. P. i P. S., za kwotę 2.618.289,08 zł., mając pełną świadomość tego, że cena sprzedaży wyniosła w przeliczeniu 2,47 zł. za metr kwadratowy, a więc była zbliżona do wartości, za jaką grunt został odkupiony od Agencji Rynku Rolnego, a w cenie sprzedaży znalazło się wykonanie przez Gminę i na koszt Gminy pełnego uzbrojenia i dróg dojazdowych do działek o wartości inwestycji przekraczającej 1.500.000 zł., czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 2.300.000 zł

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 296 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXIV. w 2006 roku w M., jako Kierownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób , że na polecenie T. D. (1) (...) oraz (...) - K. S. (1) i K. S. (2), a także wspólnie i w porozumieniu - z Z. P. pracownikiem (...), podzegał H. L. (1) do podrobienia operatów szacunkowych nieruchomości gruntowych nr (...) położonych w M., w ten sposób, aby sporządził on operaty szacunkowe, z wyceną działek na kwotę nie przekraczającą 2,50 zł za metr kwadratowy, a więc odbiegający od rzeczywistej wartości - 8,41 zł za metr kwadratowy, który to następnie dokumenty miały być następnie użyte jako autentyczne przez urzędników Miasta i Gminy M. do sprzedaży dniu 26.08.2006 przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę (...)

tj. art. 231 § 2 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

K. S. (1) został oskarżony o to, że:

XXV. w roku 2004 roku w M., K., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, wspólnie i w porozumieniu z T. D. (1), przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wszedł w porozumienie z prezesem (...) J. S., w celu umożliwienia (...) wygrania przetargu na modernizację wodociągu w miejscowości K., w następstwie którego została podpisana umowa nr (...) na kwotę 144.900 zł., pomiędzy przedsiębiorstwem (...) spółką z o.o., reprezentowaną przez J. S. i Gminą M. reprezentowaną przez T. D. (1), a następnie podjął działania, mające na celu uzyskanie przez Gminę M. dotacji z rezerwy celowej budżetu państwa w kwocie 150.000 zł., czym działał na szkodę (...) w G.;

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 305 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXVI. w roku 2004 roku w M., w K., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, wspólnie i w porozumieniu z T. D. (1), przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że wszedł w porozumienie J. S. - prezesem (...), co do modernizacji sieci wodno - kanalizacyjnej, w miejscowości K., w następstwie którego to porozumienia w dniu 28.08.2005 r. została podpisana umowa nr RI (...) na kwotę 215.000 zł., pomiędzy J. S. - reprezentującym (...) spółkę z o.o., a T. D. (1) reprezentującym Gminę M., a następnie, wiedząc, że inwestycja nie została wykonana, a inne ustalone osoby tj. W. K. (2), C. B., A. D. i Z. N. poświadczły nieprawdę w protokole odbioru robót, co do realizacji umowy, podjął działania, w wyniku których Gmina M. uzyskała dotację z (...) w kwocie 200.000 zł., czym działał na szkodę (...) w G.

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXVII. w marcu 2006 roku w M., jako (...), przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nakłonił H. L. (1), pracownika (...), z siedzibą przy ul. (...) w M., uprawnionego do przygotowywania dokumentacji do wyceny nieruchomości, do podrobienia operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M. -dotyczącego nieruchomości gruntowych w M., o numerach (...)w ten sposób, że H. L. (1) wymienił strony, na których znajdowała się wycena działek na kwotę 8,41 zł. za metr, dokonana przez rzeczoznawcę, na przygotowane przez siebie, strony z wyceną na kwotę 2,47 zł. za metr, który to dokument H. L. (1) przedłożył następnie w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, wiedząc o tym, że (...) w dniu 26.08.2006 r. odsprzeda przedmiotowe nieruchomości działającym w imieniu fummy (...) Sp. z o.o., reprezentowanej przez J. P. i P. S., za kwotę 2.618.289,08 zł., mając pełną świadomość tego, że cena sprzedaży wyniosła w przeliczeniu 2,47 zł. za metr kwadratowy, a więc była zbliżona do wartości, za jaką grunt został odkupiony od Agencji Rynku Rolnego, a w cenie sprzedaży znalazło się wykonanie przez Gminę i na koszt Gminy pełnego uzbrojenia i dróg dojazdowych do działek o wartości inwestycji przekraczającej, 1.500.000 zł., czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową w wielkich . rozmiarach w wysokości co najmniej 2.300.000 zł.

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 296 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXVIII. w kwietniu 2008 roku w M., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami poświadczyl nieprawdę w protokole ostatecznego odbioru robót wykonanych w ramach umowy z dnia 30.12.2006 roku nr (...)dotyczącej montażu i demontażu urządzeń w (...) w P., co do faktu ich wykonania, przez co naraził Urząd Miejski w M. na szkodę majątkową w kwocie co najmniej 146.464 zł.,

tj. art. 271 § 3 kk

XXIX. w dniu 25.11.2008 r., w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w M., posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci rewolweru N., kaliber 7,62 mm, serii (...)oraz karabinku (...), kaliber 6 mm,

tj. o czyn z art. 263 § 2 kk

K. S. (2) został oskarżony o to, że:

XXX. w okresie od sierpnia 2005 r. do listopada 2005 r., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że zbył w drodze przetargu pisemnego nieograniczonego nieruchomości w postaci działki o numerze (...), wiedząc, że w procesie sprzedaży naruszono przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami i tak: ogłoszenie o przetargu ustnym nieograniczonym podpisane przez T. D. (1) wywieszono w okresie od 1 września 2005 r. do 10-11 listopada 2005 r., natomiast wykaz nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży wywieszono na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miasta w okresie od 10-31 sierpnia 2005 r., tym samym nie zachowano 6 tygodniowego terminu podania do publicznej wiadomości ogłoszenia o przetargu liczonego od dnia wywieszenia wykazu, pomimo takiego wymogu określonego, w art. 38 ust. 2 w/w ustawy, a następnie wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając z ramienia komisji przetargowej wybrał ofertę sprzedaży za kwotę 225.902,52 zł., chociaż tyle samo wynosiła cena wywoławcza nieruchomości, działając niezgodnie z art. 39 ust. 1 i art. 40 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, czym działał na szkodę Gminy M. i prywatnych podmiotów gospodarczych

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 305 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXXI. w marcu 2006 roku w M., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, nakłonił H. L. (1), pracownika (...), z siedzibą przy ul. (...) w M., uprawnionego do przygotowywania dokumentacji do wyceny nieruchomości, do podrobienia operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczącego nieruchomości gruntowych w M., o numerach (...) w ten sposób, że H. L. (1) wymienił strony, na których znajdowała się wycena działek na kwotę 8,41 zł. za metr, dokonana przez rzeczoznawcę, na przygotowane przez siebie strony z wyceną na kwotę 2,47 zł. za metr, który to dokument H. L. (1) przedłożył następnie w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, wiedząc o tym, że (...) w dniu 26.08.2006 r. odsprzeda przedmiotowe nieruchomości działającym w imieniu firmy (...) Sp. z o.o., reprezentowanej przez J. P. i P. S., za kwotę 2.618.289,08 zł., mając pełną świadomość tego, że cena sprzedaży wyniosła w przeliczeniu 2,47 zł. za metr kwadratowy, a więc była zbliżona do wartości, za jaką grunt został odkupiony od Agencji Rynku Rolnego, a w cenie sprzedaży znalazło się wykonanie przez Gminę i na koszt Gminy pełnego uzbrojenia i dróg dojazdowych do działek o wartości inwestycji przekraczającej 1.500.000 zł, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 2.300.000 zł.,

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 296 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXXII. w dniu 14 maja 2007 r. w M., jako (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że zbył w drodze I pisemnego nieograniczonego przetargu za kwotę netto 237.799,18 zł. nieruchomości niezabudowaną - działkę numer (...)o powierzchni 7.416 m, wiedząc o tym, że w procesie sprzedaży naruszono przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2004 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów i rokowań na zbycie nieruchomości w ten sposób, że wykaz nieruchomości. przeznaczonych do sprzedaży podpisany przez (...) T. D. (1) wywieszono na tablicy ogłoszeń w Urzędzie w dniu 18 września 2006 r., natomiast ogłoszenie umieszczono w (...) w dniu 25 października 2006 r., a więc przed upływem sześciotygodniowego okresu, licząc od dnia wywieszenia wykazu, czyli niezgodnie z przepisem art. 38 ust 2 cytowanej wyżej ustawy, a ponadto wiedząc o tym, że informacja o wykazie nieruchomości nie została ogłoszona w prasie lokalnej, pomimo wymogu określonego w art. 35 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, następnie - wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, działając z ramienia komisji przetargowej, wybrał ofertę: podmiotu, który zaproponował najniższą cenę, czym działał na szkodę Gminy M. i prywatnych podmiotów

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 305 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

H. L. (1) został oskarżony o to, że:

B. w okresie od listopada 2004 roku do czerwca 2005 roku w M., działając w krótkich odstępach czasu, w sposób podobny, w osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu oraz na polecenie urzędników Miasta i Gminy w M., a w szczególności C. K. - (...), jako właściciel i pracownik (...) z siedzibą przy ul. (...) w M., będąc uprawnionym do przygotowywania dokumentacji wyceny nieruchomości, przerabiał operaty szacunkowe

rzeczoznawcy majątkowego K. M., w ten sposób, że wymieniał karty operatów szacunkowych dotyczące ustalenia wartości rynkowych nieruchomości, określające sposób wyceny i wartość nieruchomości w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanych nieruchomości, które to następnie dokumenty przedkładał w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczne, przy czym dokumenty te posłużył do sprzedaży przedmiotowych nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości łącznej nie mniejszej niż 241.649 zł i tak :

XXXIII. w listopadzie 2004 roku w M. wymienił środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M. dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartości nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 58.744 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 35.274 zł, który to następnie dokument przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, przy czym dokumenty te posłużył do sprzedaży przedmiotowych nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 23.470 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXXIV. w listopadzie 2004 roku w M. wymienił środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartości nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 59.704 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 35.850 zł, który to następnie dokument przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, przy czym dokumenty te posłużył do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 23.854 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXXV. w listopadzie 2004 roku w M. wymienił środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartości nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 139.245.00 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 83.612 zł, który to następnie dokument przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, przy czym dokumenty te posłużył do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 55.633 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXXVI. w czerwcu 2005 roku w M. wymienił środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartości nieruchomości w postaci działki gruntowej nr (...) położonej w M. w obrębie (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 650.745 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 512.053 zł, który to następnie dokument przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, przy czym dokumenty te posłużył do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 138.692 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XXXVII. w marcu 2006 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako pracownik(...), z siedzibą przy ul. (...) w M., działając wspólnie i w porozumieniu oraz na polecenie T. D. (1) - (...) oraz jego (...) - K. S. (1) i K. S. (2), a także C. K. - (...) w M. podrobił operat szacunkowy rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczący nieruchomości gruntowych w M., o numerach (...) w ten sposób, że wymienił strony, na których znajdowała się wycena działek na

kwotę 8,41 zł. za metr kwadratowy , dokonana przez rzeczoznawcę , na przygotowane przez siebie strony z wyceną na kwotę 2,47 zł. za metr, który to następnie dokument przedłożył w Urzędzie Gminy M., w celu użycia za autentyczny, przy czym dokument ten posłużył odsprzedaży w dniu 26.08.2006 r. (...) przedmiotowych nieruchomości za kwotę 2.618.289,08 zł, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową znacznej wartości powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 531.600,30 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 294 § 1 w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11§2 kk

Z. P. została oskarżona o to, że:

XXXVIII. w 2006 roku w M., jako pracownik (...) w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, na polecenie T. D. (1) - (...) oraz (...) - K. S. (1) i K. S. (2), a także wspólnie i w porozumieniu - z C. K. (...) w M., sporządziła wycenę nieruchomości nr (...) położonych w M., w oparciu o podrobiony przez H. L. (1) operat szacunkowy nieruchomości gruntowych o numerach (...) z wyceną na kwotę 2,47 zł za metr kwadratowy „wiedząc o tym, że rzeczywista wartość metra wskazanych nieruchomości wynosi kwotę 8,41 zł za metr, który to następnie dokument posłużył odsprzedaży w dniu 26.08.2006 r. (...) przedmiotowych nieruchomości za łączną kwotę 29,942,24 zł, czym wyrządziła Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 59019,84 zł.

tj. o czyny z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 Idi w zw. z art. 11 § 2 kk

XXXIX. w 2006 roku w M. jako pracownikiem Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, na polecenie T. D. (1) - (...) oraz (...) - K. S. (1) i K. S. (2), a także wspólnie i w porozumieniu z C. K. Kierownikiem Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., podzegała H. L. (1) do podrobienia operatów szacunkowych nieruchomości gruntowych nr (...) położonych w M., w ten sposób, aby sporządził on operaty szacunkowe, z wyceną działek na kwotę nie przekraczającą 2,50 zł za metr kwadratowy, a więc odbiegający od rzeczywistej wartości- 8,41 zł za metr kwadratowy, który to następnie dokumenty miały być następnie użyte jako autentyczne przez urzędników Miasta i Gminy M. do sprzedaży dnia 26.08.2006 przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę (...)

tj. o czyny art. 18 § 3 kk w zw. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

C. w czerwcu 2006 roku w M., jako pracownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, na polecenie urzędników Urzędu Miasta i Gminy w M., podrobiła operaty szacunkowe w zakresie dotyczącym ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określającym sposób, wyceny wartość nieruchomości w postaci działek gruntowych w ten sposób, że wymieniła karty operatów szacunkowych dotyczące ustalenia wartości rynkowych nieruchomości, określające sposób wyceny i wartość nieruchomości w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanych nieruchomości, które to następnie dokumenty posłużyły do sprzedaży przedmiotowych nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządziła Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości łącznej nie mniejszej niż 393.304,00 zł. i tak:

XL. w czerwcu 2005 roku w M. jako pracownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, na polecenie urzędników Urzędu Miasta i Gminy w M., wymieniła karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego. K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki gruntowej nr (...) położonej w M. w obrębie (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 226.800 zł w to miejsce umieszczając części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 184.600 zł, który to następnie dokument posłużył do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządziła Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 71.621 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 k k w zw. z art. 11 § 2 kk

XLI. w czerwcu 2005 roku w M. jako pracownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, na polecenie urzędników Urzędu Miasta i Gminy w M., wymieniła karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki gruntowej nr (...) położonej w M. w obrębie (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 384.914 zł w to miejsce umieszczając części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości -313.293 zł, który to następnie dokument posłużył do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządziła Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 42.200 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XLII. w czerwcu 2005 roku w M. jako pracownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, na polecenie urzędników Urzędu Miasta i Gminy w M., wymieniła karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki gruntowej nr (...)położonej w M. w obrębie (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 237.085 zł w to miejsce umieszczając podrobione części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 192.972 zł, który to następnie dokument posłużył do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządziła Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 44.113 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XLIII. w czerwcu 2005 roku w M. jako pracownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, na polecenie urzędników Urzędu Miasta i Gminy w M., wymieniła karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki gruntowej nr (...) położonej w M. w obrębie (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 519.587 zł w to miejsce umieszczając podrobione części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości- 422.909 zł, który to następnie dokument posłużył do. sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządziła Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 96.678 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

XLIV. w czerwcu 2005 roku w M. jako pracownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej, na polecenie urzędników Urzędu Miasta i Gminy w M., wymieniła karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki gruntowej nr (...) położonej w M. w obrębie (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 650.745 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 512.053 zł, który to następnie dokument posłużył do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za obniżoną cenę, czym wyrządziła Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości, w wysokości nie mniejszej niż 138 692 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

A. F. został oskarżony o to, że:

XLV. w kwietniu 2003 r. w M., działając wspólnie i w porozumieniu z T. D. (1), zażądał od J. K. korzyści majątkowej w wysokości 46.000 zł., w zamian za podpisanie z nim umowy dzierżawy (...)

tj. o czyn z art. 228 § 4 kk

XLVI. w okresie od 2003 roku do 9 lutego 2006 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Gminę M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że wszedł w porozumienie z T. D. (1) (...) i innymi osobami, w celu umożliwienia zakupu budynku po byłej Szkole Podstawowej w G. (1) wraz z przynależnym budynkiem gospodarczym J. B. po jak najniższej cenie, zamieścił w umowie dzierżawy korzystne dla J. B. zapisy o konieczności zwrotu nakładów w kwocie co najmniej 120.69854 zł., wiedząc o tym, że w rzeczywistości ich nie poniesiono, w wyniku czego wobec braku zainteresowania ofertą potencjalnych nabywców doprowadził po przeprowadzeniu rokowań do sprzedaży nieruchomości w dniu 09.02.2006 roku, J. B. za kwotę 72.500 zł., czym spowodował szkodę w mieniu Gminy M.

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

J. B. został oskarżony o to, że:

XLVII. w okresie od 2003 roku do 9 lutego 2006 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził Gminę M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że wszedł w porozumienie z T. D. (1)(...) i innymi osobami w celu zakupu budynku po byłej Szkole Podstawowej w G. (1) wraz z przynależnym budynkiem gospodarczym po jak najniższej cenie, doprowadził do zamieszczenia w ogłoszeniach przetargowych na zbycie nieruchomości korzystnych dla siebie zapisów o konieczności zwrotu poniesionych nakładów w kwocie co najmniej 120.698,54zł. mimo nie wykonania deklarowanych robót remontowo modernizacyjnych i zawyżenia ich wartości co w konsekwencji doprowadziło do braku zainteresowania przyszłych nabywców nieruchomością i do nabycia jej w drodze rokowań w dniu 9 lutego 2006 r. za kwotę 72.500,00 zł. czym działał na szkodę Gminy M. w M. w wysokości nie mniejszej niż 90.086 zł.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

XLVIII. dniu 7 lutego 2006 roku w M. podzegał pełniącego funkcję dyrektora (...) w M. J. I. do poświadczenia nieprawdy w zaświadczeniu o niezaleganiu w płatnościach za czynsz i media w wyniku czego uzyskał zaświadczenie o wskazanej wyżej treści, które to zaświadczenia potwierdzało nieprawdę, albowiem na dzień jego wystawienia zalegał z płatnościami na kwotę 26 tys. zł.

tj. o czyn z art. 18 § 2 kk w zw. za art. 271 § 3 kk

XLIX. w grudniu 2007 roku w M., jako właściciel agencji usługowej (...) w M. działając wspólnie i w porozumieniu z T. D. (1) (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poświadczył nieprawdę w dokumentacji rozliczeniowej - fakturze VAT o nr (...) na kwotę 10. 700 zł dotyczącej imprezy okolicznościowej „Wigilia 2007” poprzez zawyżenie o tysiąc ilości wydanych posiłków, po czym wprowadził w błąd pracowników (...), czym działał na szkodę Gminy M.

tj. art. 271 § 3 kk

H. R. został oskarżony o to, że:

L. w okresie od października 2006 do stycznia 2007 w M. realizując inwestycję „Budowa oświetlenia ciągu pieszo rowerowego w kierunku Cmentarza Komunalnego w M., zgodnie z umową nr RI - (...) z dnia 6 listopada 2006 roku, spowodował bezpośrednio niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób, w ten sposób, że nie przeprowadził w zgodności z „Rozporządzeniem - warunki techniczne jakim odpowiadać powinny budynki i ich usytuowanie” badania rezystancji izolacji kabli oraz badań ochrony przeciwporażeniowej wykonanej inwestycji, co mogło skutkować porażeniem prądem elektrycznym o napięciu 230/400 V wielu osób przebywających w rejonie Cmentarza Komunalnego w M. i odwiedzających go w okresie od 27 października 2006 do 22 stycznia 2007 roku, a następnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie, wspólnie i w porozumieniu z Inspektorem Wydziału Realizacji Inwestycji UM w M. E. B., poświadczył nieprawdę w protokole odbioru technicznego z dnia 20 grudnia 2006 roku stwierdzając, że w/w pomiary zostały wykonane zgodnie z obowiązującymi przepisami

tj. o czyn z art. 165 § 1 pkt. 5 kk w zb.271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

LI. w 2006 roku w M., prowadząc działalność gospodarczą pod Firmą (...) z siedzibą w miejscowości S. ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wszedł w porozumienie z Urzędnikami Gminy M., obejmujące niezgodny z warunkami przetargu ogłoszonego w dniu 5 października 2006 roku termin wykonania inwestycji „Budowa oświetlenia ciągu pieszo rowerowego w kierunku Cmentarza Komunalnego w M.” w następstwie którego uzyskał umowę nr RI - (...) z dnia 6 listopada 2006 roku o wartości brutto 110 158,99 zł., czym działał na szkodę Gminy M.

tj. o czyn z art. 305 § 1 kk

LII. w grudniu 2006 roku w M., prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) w miejscowości S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z T. D. (1), doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Gminę M. na kwotę 110 158,99 zł, co do zrealizowania inwestycji „Budowa oświetlenia ciągu pieszo rowerowego w kierunku Cmentarza Komunalnego w M.” w ramach umowy nr RI - (...) z dnia 6 listopada 2006 roku, przewidującej ustawienie słupów oświetleniowych SG 6 w ilości 36 sztuk w terminie do dnia 20 grudnia 2006 roku w ten sposób , że widząc o tym iż przedmiot umowy nie został zrealizowany tj. wykonano 35 słupów oświetleniowych z przewidzianych umową 36, a następnie działając wspólnie i w porozumieniu z Inspektorem Wydział Realizacji Inwestycji UM w M. E. B. poświadczył nieprawdę w protokołach odbiorów robót z dnia 17 listopada 2006 , 21 grudnia 2006 roku odnośnie wykonania robót zgodnie z umową oraz protokole odbioru technicznego z dnia 20 grudnia 2006 roku na podstawie których to dokumentów w sposób nieuprawniony wystawił faktury o nr (...) z dnia 17 listopada 2006 roku na kwotę 88 084 zł oraz fakturę o nr (...) z dnia 21 grudnia 2006 roku na kwotę 22 074,99 zł czym działał na szkodę Gminy M.

tj. 286 § 1 kk w zb. z a 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

E. B. został oskarżony o to, że:

LIII. grudniu 2006 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , pełniąc funkcję Inspektora Wydział Realizacji Inwestycji UM w M. pomógł prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) w miejscowości S. w doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Gminę M. na kwotę 110 158,99 zł, co do zrealizowania inwestycji „Budowa oświetlenia ciągu pieszo rowerowego w kierunku cmentarza komunalnego w M.” w ramach umowy nr (...) z dnia 6 listopada 2006 roku, przewidującej ustawienie słupów oświetleniowych SG 6 w ilości 36 sztuk w terminie do dnia 20 grudnia 2006 roku w ten sposób, że widząc o tym iż przedmiot umowy nie został zrealizowany tj. wykonano 35 słupów oświetleniowych z przewidzianych umową 36, poświadczył nieprawdę w protokołach odbiorów robót z dnia 17 listopada 2006, 21 grudnia 2006 roku odnośnie wykonania robót zgodnie z umową oraz protokole odbioru technicznego z dnia 20 grudnia 2006 roku na podstawie których to dokumentów w sposób nieuprawniony H. R. wystawił fakturę o nr (...) z dnia 17 listopada 2006 roku na kwotę 88 084 zł oraz fakturę o nr (...) z dnia 21 grudnia 2006 roku na kwotę 22 074,99 zł czym działał na szkodę Gminy M.

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 §2 kk

W. M. został oskarżony o to, że:

LIV. w październiku 2006 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc osobą uprawnioną do wykonywania pomiarów elektrycznych upr. D 374/04PO 171 i prowadząc działalność gospodarczą (...) z siedzibą w W. poświadczył nieprawdę w dwóch protokołach pomiaru rezystancji izolacji kabli o nr 55 a i 55 d opatrzonych datą 18 grudnia 2006 roku dotyczących obiektu „Budowa oświetlenia ciągu pieszo rowerowego w kierunku cmentarza komunalnego w M.” przewidującej ustawienie słupów oświetleniowych SG w ilości 36 sztuk w terminie do dnia 20 grudnia 2006 roku w ten sposób, że wiedząc o tym, iż przedmiot umowy nie został zrealizowany tj. wykonano 35 słupów oświetleniowych z przewidzianych umową 36, wpisał dwukrotnie pomiar między słupami 2/7 i 2/8, które to

protokoły posłużyły następnie do odbioru technicznego inwestycji oraz uruchomienia środków finansowych z Gminy M. dla wykonawcy H. R. czym działał na szkodę Gminy M.

tj. o czyn z art. 271 § 3 kk

G. G. (1) został oskarżony o to, że:

LV. grudniu 2006 roku w M., pełniąc funkcję (...), uprawnionym do wydawania decyzji administracyjnych o zatwierdzaniu projektów budowlanych i wydawaniu decyzji o pozwoleniu na budowę, przekroczył swoje uprawnienia, w ten sposób, że wydał decyzję nr (...) z dnia 5 grudnia 2006 roku zatwierdzająca projekt budowlany i wydającą pozwolenia na realizację inwestycji „Budowa oświetlenia ciągu pieszo rowerowego w kierunku cmentarza komunalnego w M.” wiedząc o tym, że inwestycja ta w chwili wydawania decyzji była już zrealizowana, czym działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez wykonawcę firmę (...) z siedzibą w miejscowości S. ul. (...) oraz osobistej przez (...) T. D. (1), na szkodę Gminy M.

tj. o czyn z art. 231 § 2 kk w zb. z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

R. D. (1) został oskarżony o to, że:

LVI. w roku 2003 w M., będąc współwłaścicielem firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ś. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z C. K. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Gminę M. w ten sposób że wszedł w porozumienie z kierownikiem zamawiającego przy postępowaniu publicznym na zbycie zabudowanej budynkiem po byłym przedszkolu nieruchomości, położonej w M. przy ul. (...), w celu zawarcia umowy dzierżawy w dniu 13.01.2003 r., na mocy której Gmina zobowiązała się do zwrotu jemu jako dzierżawcy nakładów na podstawie przedstawionych faktur, a następnie w celu wygrania ogłoszonego zarządzeniami nr (...) i (...) o3 przetargu, uzgodnił umieszczenie w specyfikacji bezpodstawnego zapisu o konieczności zwrotu przez przyszłego nabywcę nieruchomości kwoty 200 tys. zł. z tytułu poniesionych nakładów, wiedząc o tym, że w rzeczywistości nakłady te nie zostały poniesione, czym doprowadził do braku zainteresowaną potencjalnych nabywców wskazaną wyżej nieruchomością, a w konsekwencji do nabycia nieruchomości za kwotę 229.000 zł. pomniejszoną o w/w nakłady, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 305 § 1 kk w zw. z art. 11. § 2 kk

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim wyrokiem z dnia 18 lutego 2014r. (sygn. akt IIK 217/12):

I. Oskarżonego T. D. (1) w ramach zarzutów z punktów I i II uznał za winnego tego, że w okresie czasu od listopada 2002r. do końca marca 2003r. w M. pełniąc funkcję (...), jedyne go współnika reprezentującego cały kapitał zakładowy (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przyjmował w związku z pełnioną funkcją korzyści majątkowe, w ten sposób, że po zatrudnieniu z dniem 19 listopada 2002r. S. S. (1) na okres do marca 2003r. na stanowisko pełniące obowiązki Prezesa zarządu spółki (...), kilkakrotnie przyjął od niego korzyści majątkowe w różnych kwotach, łącznie nie mniej niż 2.000 złotych, i przekraczając swoje uprawnienia w zamian za przyjęte korzyści majątkowe przeprowadził w okresie czasu pomiędzy grudniem 2002r. a marcem 2003 roku fikcyjny konkurs na stanowisko Prezesa Zarządu Spółki (...) doprowadzając do zatrudnienia z dnia 01 kwietnia 2003r. na lata obrotowe 2003-2005 na to stanowisko S. S. (1), który nie spełniał jednego z wymogów ogłoszonego przez (...) w dniu 23 grudnia 2002r. w dzienniku (...) kryteriów, to jest nie posiadał wyższego wykształcenia, to jest czynu z art. 231§2 k.k. w zw. z art. 228§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 231§2 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. i art. 33§2 k.k. wymierzył mu kary: roku pozbawienia wolności i grzywnę 100(sto) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda z nich.

II. Oskarżonego T. D. (1) w ramach czynu z punktu III aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w roku 2003 jako (...)działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. — Kierownikiem Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez R. D. (1), reprezentującego firmę (...) sp.

z o.o. z siedzibą w M. wszedł z nim w porozumienie i przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że pomimo podpisania w dniu 13.01.2003r. umowy dzierżawy budynku po byłym przedszkolu położonym w M. przy ulicy (...), na czas określony, podjął decyzję o sprzedaży tej nieruchomości w drodze przetargu przed upływem obowiązywania w/w umowy dzierżawy, a w specyfikacji przetargu polecił zamieścić zapis o konieczności zwrotu przez potencjalnego nabywcę na rzecz dotychczasowego dzierżawcy kwoty 200.000 złotych tytułem poniesionych nakładów, a której to możliwości nie przewidywała w swoich zapisach umowa dzierżawy, a ponadto kwoty tej należycie i w sposób nie budzący wątpliwości nie zweryfikował, przy czym zapis ten uczynił kupno tej nieruchomości nieatrakcyjnym i nieopłacalnym dla innych osób poza dotychczasowym dzierżawcą, działając tym samym na szkodę Gminy M. i w celu osiągnięcia korzyści majątkowych przez R. D. (1), to jest czynu z art. 231§2 k.k. w zw. z art.305§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 150 (sto pięćdziesiąt) złotych każda z nich.

III. Oskarżonego T. D. (1) uniewinnił od popełnienia czynów opisanych w punktach IV, V, VI i VII zarzutów z aktu oskarżenia.

IV. Oskarżonego T. D. (1) uznał za winnego popełnienia czynów z punktów od VIII do X aktu oskarżenia z tymi zmianami, że:

- ustalił co do tych czynów w miejsca „przekroczył swoje uprawnienia” że oskarżony „nie dopełnił swoich obowiązków”,
- wyeliminował z ich opisów, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przyszłego nabywcę,
- zakwalifikował te czyny z art.231§1 k.k. w zw. z art.305§1 k. k. w zw. z art.11§2
- przyjął, że oskarżony czynów tych dopuścił się w ramach ciągu przestępstw,

i za te czyny na podstawie art.231§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art. art.91§1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

V. Oskarżonego T. D. (1) w ramach czynu z punktu XI zarzutów uznał za winnego tego, że w okresie czasu od marca do sierpnia 2006 roku w M. jako funkcjonariusz publiczny - (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze swoimi zastępcami K. S. (1) i K. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez spółkę (...) S.A. , przekraczając swoje uprawnienia, po uprzednim nakłonieniu H. L. (1) , prowadzącego (...) z siedzibą w M. do przerobienia operatów szacunkowych rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczących nieruchomości gruntowych o nr działek (...), które to przerobienie polegało na wymianie stron w przedmiotowych operatach w celu zmiany wartości wyceny gruntów z kwoty 8,41 złotych za metr kwadratowy na kwotę 2,47 złotych za metr kwadratowy, a nadto po uprzednim nakłonieniu pracownika wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa Urzędu Miasta w M. Z. P.; i kierownika tego wydziału C. K. do sporządzenia wyceny nieruchomości w postaci działek o numerach (...) na kwotę 2,47 złotych za metr kwadratowy w oparciu o wyceny operatów szacunkowych przerobionych przez H. L. (1) a opisanych powyżej, którymi to operatami i wycenami posłużył się oskarżony przy sprzedaży nieruchomości w postaci działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 8,9495 ha w dniu 24.08.2006r. za kwotę 269.684,66 złotych oraz przy sprzedaży nieruchomości w postaci działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 0,9936 ha za kwotę 29.941,24 złotych , a które to nieruchomości za wymienione kwoty w dniach 24 i 25 sierpnia 2006r. nabyła (...) S.A. z siedzibą w K. (2), a która zbyła je następnie w dniu 26 sierpnia 2006r. firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (1) za łączną kwotę 2.618.289,08 złotych, przy czym oskarżony wiedział na podstawie przeprowadzonych uzgodnień ze spółką (...) iż różnica pomiędzy ceną sprzedaży nieruchomości przez Gminę M. na rzecz spółki (...), a następnie sprzedaży tych nieruchomości przez spółkę (...)spółce z o.o. (...) będzie bliska 10 –krotności na korzyść (...), a uzgodnienia odnośnie ceny oskarżony z przedstawicielami (...) poczynił przed uzyskaniem wymaganych prawem operatów szacunkowych rzeczoznawcy majątkowego, czym wyrządził Gminie M. znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 590.620,14 złotych to jest czynu z art.231 k.k. w zw. z art.273 k.k. w zw, z art.296§2k.k. w zb. z art.18§3 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zb. z art.19§1 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu kary

roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k grzywnę 300 (trzysta) stawek dziennych po 200(dwieście) złotych każda z nich.

VI. Oskarżonego T. D. (1) uniewinnił od popełnienia czynów z punktów XII i XIII aktu oskarżenia.

VII. Oskarżonego T. D. (1) w ramach czynu z punktu XIV zarzutów uznał za winnego tego, że w marcu 2008r. w M. pełniąc funkcję (...) przekroczył swoje uprawnienia i działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez inną osobę – firmę (...) s.j. z siedzibą w G. – w ten sposób , że wszedł z jej przedstawicielami w porozumienie i jeszcze przed otwarciem ofert przez komisję przetargową zapewnił przedstawiciela firmy (...) o wygraniu przetargu na wycinke krzewów i drzew w M. , czym działał na szkodę prywatnych podmiotów startujących w przedmiotowym przetargu, to jest czynu z art.231§2 w zw. art.305§1 k.k. zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie artykułu 231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda z nich.

VIII. Oskarżonego T. D. (1) uniewinnił od popełnienia czynu z punktu XV aktu oskarżenia.

IX. Oskarżonego T. D. (1) uznał za winnego popełnienia czynu z punktu XVI aktu oskarżenia kwalifikując go z art.233§6 k.k. i co do tego czynu na podstawie art.233§5 pkt.1 k.k. odstąpił od wymierzenia oskarżonemu kary.

X. Na podstawie art.85 k.k. i art.86§1 i §2 k.k. wymierzone oskarżonemu T. D. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu kary łączne: 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywnę 300 (trzysta) stawek dziennych po 250 zł. (dwieście pięćdziesiąt) złotych każda z nich.

XI. Na podstawie art.69§1 i 2 k.k. i art.70§1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. D. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 4 (czterech) lat.

XII. Na podstawie art.41§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego T. D. (1) zakaz zajmowania kierowniczych stanowisk w jednostkach administracji rządowej i samorządowej na okres 4 (czterech) lat.

XIII. Oskarżonego C. K. w ramach czynu z punktu XVII aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w roku 2003 pełniąc funkcję Kierownika Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M. oraz działając wspólnie i w porozumieniu z T. D. (1), (...), oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez R. D. (1) , reprezentującego firmę (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że pomimo podpisania w dniu 13.01.2003r. umowy dzierżawy budynku po byłym przedszkolu położonym w M. przy ulicy (...), na czas określony, podjął decyzję o sprzedaży tej nieruchomości w drodze przetargu przed upływem w/w umowy dzierżawy, a w specyfikacji przetargu polecił zamieścić zapis o konieczności zwrotu przez potencjalnego nabywcę na rzecz dotychczasowego dzierżawcy kwoty 200.000 złotych tytułem poniesionych nakładów, a której to możliwości nie przewidywała w swoich zapisach umowa dzierżawy, a ponadto kwoty tej należycie i w sposób nie budzący wątpliwości nie zweryfikował, a zapis ten uczynił kupno tej nieruchomości nieopłacalną i nieatrakcyjną dla innych osób poza dotychczasowym dzierżawcą, działając tym samym na szkodę Gminy M. i w celu osiągnięcia korzyści majątkowych przez R. D. (1), to jest czynu z art. 231§2 k.k. w zw. z art.305§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 100(sto) złotych każda z nich.

XIV. Oskarżonego C. K. w ramach czynów z punktu A, podpunktów XVIII, XIX, XX i XXI, eliminując z opisu przedstawionego w punkcie A, iż oskarżony „ wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości w wysokości łącznej nie mniejszej niż 241.649 złote” , uznał za winnego tego , że:

a) co do czynów z punktów XVIII, XIX, XX zarzutów to w ich ramach uznał oskarżonego za winnego tego, że w listopadzie 2004r. w M. przekroczył swoje uprawnienia i nakłonił H. L. (1) do przerobienia operatów szacunkowych nieruchomości w postaci działek o nr:

- (...) , wyceniającego pierwotnie tę nieruchomość na kwotę 58.744 złote, w ten sposób, że H. L. (1) wymienił karty w przedmiotowym operacie na przygotowane przez siebie a wskazujące na wartość nieruchomości na kwotę 35.724 złote, a dokument ten posłużył przy sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za niższą kwotę,

- (...) , wyceniającego pierwotnie tę nieruchomość na kwotę 59.704 złote, w ten sposób, że H. L. (1) wymienił karty w przedmiotowym operacie na przygotowane przez siebie a wskazujące na wartość nieruchomości na kwotę 35.850 złote, a dokument ten posłużył przy sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za niższą kwotę,

- (...), wyceniającego pierwotnie tę nieruchomość na kwotę 139.245 złotych, w ten sposób, że H. L. (1) wymienił karty w przedmiotowym operacie na przygotowane przez siebie a wskazujące na wartość nieruchomości na kwotę 83.612 złote, a dokument ten posłużył przy sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za niższą kwotę,

to jest czynu z art.231§2 k.k. w zw. z art.18§3 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

b) co do czynu z punktu XXI to uznał oskarżonego za winnego tego, że w czerwcu 2005r. w M. działając wspólnie i w porozumieniu z pracownikiem wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa Urzędu Miasta w M. Z. P., przekroczył swoje uprawnienia działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przyszłych nabywców nieruchomości, nakłonił H. L. (1) do przerobienia operatu szacunkowego nieruchomości w postaci działki o nr (...), wyceniającego pierwotnie tę nieruchomość na kwotę 650.745 złote, w ten sposób, że H. L. (1) wymienił karty w przedmiotowym operacie na przygotowane przez siebie a wskazujące na wartość nieruchomości na kwotę 512.053 złote, a dokument ten posłużył przy sprzedaży przedmiotowej nieruchomości za niższą kwotę, to jest czynu z art.231§2 k.k. w zw. z art.18§3 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k.

i przyjmując, że oskarżony dopuścił się tych czynów w ramach ciągu przestępstw, za te czyny na podstawie art. 231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. wymierza mu karę roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100 (stu) stawek dziennych po 100 zł (sto) złotych każda z nich.

XV. Oskarżonego C. K. uznał za winnego popełnienia czynu z punktu XXII aktu oskarżenia , ustalając w miejsce, że oskarżony „działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i osobistej” , iż oskarżony „ działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przyszłych nabywców nieruchomości”, oraz eliminując z opisu zwrot „czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową powstałą z tytułu bezpodstawnego obniżenia ceny nieruchomości w wysokości nie mniejszej niż 59.019,84 złote” a z jego kwalifikacji prawnej eliminując art.286§1 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolność i podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100(sto) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda z nich.

XVI. Oskarżonego C. K. w ramach zarzutu z punktu XXIII uznał za winnego tego , że w marcu 2006r. w M. , działając jako Kierownik Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że udzielił pomocy (...) T. D. (1) i jego (...) K. S. (2) i K. S. (4) do działania na szkodę Gminy M. i wyrządzenia jej znacznej szkody majątkowej w kwocie nie mniejszej niż 590.620,14 złotych , ułatwiając popełnienie czynu zabronionego, w ten sposób, że działając na polecenie wyżej wymienionych osób, a jego przełożonych, nakłonił H. L. (1) prowadzącego(...)z siedzibą w M. do przerobienia operatów szacunkowych rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczących nieruchomości gruntowych o nr działek (...)((...), które to przerobienie polegało na wymianie stron w przedmiotowych operatach w celu zmiany wartości wyceny gruntów z kwoty 8,41 złotych za metr kwadratowy na kwotę 2,47 złotych za metr kwadratowy, którymi to przerobionymi operatami i wycenami posłużyli się T. D. (1) jako(...) i jego (...) K. S. (2) i K. S. (1) przy sprzedaży nieruchomości w postaci działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 8,9495 ha w dniu 24.08.2006r. za kwotę 269.684,66 złotych oraz przy sprzedaży nieruchomości w postaci działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 0,9936 ha za kwotę 29.941,24 złotych , które to nieruchomości za wymienione kwoty w dniach 24 i 25 sierpnia 2006r. nabyła (...) S.A. z siedzibą w K. (2), a która zbyła je następnie w dniu 26 sierpnia 2006r. firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (1)za łączną kwotę 2.618.289,08 złotych, to jest czynu z art.231§2 k.k. w zb. z art. 18§3 k.k. w zw. z art.296§2 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. w zw. z art.273 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zb. z art.19§1 k.k. w zw. z art.296§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu kary

roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 300 (trzysta) stawek dziennych po 100(sto) złotych każda z nich.

XVII. Oskarżonego C. K. uznał nadto za winnego popełnienia czynu z punktu XXIV aktu oskarżenia i z ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100(sto) stawek dziennych po 150(sto pięćdziesiąt) złotych każda z nich.

XVIII. Na podstawie art.85 k.k. i art.86§1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu C. K. kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu kary łączne: roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 300 (trzysta) stawek dziennych po 150 zł. (sto pięćdziesiąt) złotych każda z nich.

XIX. Na podstawie art.69§1 i 2 k.k. i art.70§1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego C. K. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 4 (czterech) lat.

XX. Na podstawie art.41§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego C. K. zakaz zajmowania kierowniczych stanowisk w jednostkach administracji rządowej i samorządowej na okres 4 (czterech) lat.

XXI. Oskarżonego K. S. (1) uniewinnił od popełnienia czynów z punktów XXV i XXVI aktu oskarżenia.

XXII. Oskarżonego K. S. (1) w ramach zarzutu z punktu XXVII uznał za winnego tego, w roku 2006 w M. jako funkcjonariusz publiczny - (...), działając wspólnie i w porozumieniu z (...) T. D. (1) oraz (...) K. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez spółkę (...) S.A. , przekraczając swoje uprawnienia, po uprzednim nakłonieniu H. L. (1) , prowadzącego (...) z siedzibą w M. do przerobienia operatów szacunkowych rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczących nieruchomości gruntowych o nr działek (...) (...) które to przerobienie polegało na wymianie stron w przedmiotowych operatach w celu zmiany wartości wyceny gruntów z kwoty 8,41 złote za metr kwadratowy na kwotę 2,47 złote za metr kwadratowy, a nadto po uprzednim nakłonieniu pracownika wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa Urzędu Miasta i Gminy w M. Z. P. i kierownika tego wydziału C. K. do sporządzenia wyceny nieruchomości w postaci działek o numerach (...), na kwotę 2,47 złotych za metr kwadratowy w oparciu o wyceny operaty szacunkowych przerobionych przez H. L. (1) a opisane powyżej, którymi to operatami i wycenami posłużył się oskarżony przy sprzedaży nieruchomości w postaci działek o numerach (...)/(...) o łącznej powierzchni 8,9495 13 w dniu 24.08.2006r. za kwotę 269.684,66 złotych oraz przy sprzedaży nieruchomości w postaci działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 0,9936 ha za kwotę 29.941,24 złotych , które to nieruchomości za wymienione kwoty w dniach 24 i 25 sierpnia 2006r. nabyła (...) S.A. z siedzibą w K. (2), a która zbyła je następnie w dniu 26 sierpnia 2006r. firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (1) za łączną kwotę 2.618.289,08 złotych, przy czym oskarżony wiedział po podstawie przeprowadzonych uzgodnień ze spółką (...) , iż różnica pomiędzy ceną sprzedaży nieruchomości przez Gminę M. na rzecz spółki (...), a następnie sprzedaży tych nieruchomości przez spółkę (...) spółce z o.o. E. P. Polska będzie bliska 10 –krotności na korzyść (...), czym wyrządził Gminie M. znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 590.620,14 złotych, to jest czynu z art.231§2 k.k. zw. z art. 273 k.k. w zw. z art.296§2k.k. w zb. z art.18§3 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zb. z art.19§1 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu kary roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 300 (trzysta) stawek dziennych po 100(sto) złotych każda z nich.

XXIII. Oskarżonego K. S. (1) w ramach czynu z punktu XXVIII aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w grudniu 2006 roku pełniąc funkcję (...), czyli działając jako przedstawiciel Gminy M. - strony umowy (...) zawartej z (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez (...) poświadczyl nieprawdę w dokumencie, mającym znaczenie prawne - protokole ostatecznego odbioru robót z dnia 30 grudnia 2006r, w którym stwierdzono , że „roboty zostały wykonane zgodnie z umową nr (...)”, wiedząc, że zakres tych robót nie został wykonany, a dokument ten posłużył do bezprawnego rozliczenia faktur wystawionych przez wykonawcę (...), a realizacja umowy i jej wykonanie nastąpiło dopiero w latach następnych, to jest czynu z art.271§3 k.k. i za ten czyn na podstawie powołanego artykułu wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 100(sto) złotych każda z nich.

XXIV. Oskarżonego K. S. (1) uznał za winnego popełnienia czynu z punktu XXIX aktu oskarżenia i za ten czyn na podstawie art.263§2 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XXV. Na podstawie art. art.85 k.k. i art.86§1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu K. S. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu kary łączne: roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 300(trzysta) stawek dziennych po 150(sto pięćdziesiąt) złotych każda z nich.

XXVI. Na podstawie art.69§1 i 2 k.k. i art.70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. S. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 (trzech) lat.

XXVII. Na podstawie art.41§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. S. (1) zakaz zajmowania kierowniczych stanowisk w jednostkach administracji rządowej i samorządowej na okres 3 (trzech) lat.

XXVIII. Oskarżonego K. S. (2) uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie XXX aktu oskarżenia, ustalając w miejsce „przekroczył swoje uprawnienia” właściwe sformułowanie " nie dopełnił swoich obowiązków" oraz dodatkowo przyjmując, że oskarżony „ jako Przewodniczący Komisji Przetargowej utrudnił przeprowadzenie przetargu" i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda z nich.

XXIX. Oskarżonego K. S. (2) w ramach czynu z punktu XXXI zarzutów uznał za winnego tego , w grudniu 2006r. w M., jako funkcjonariusz publiczny (...), działając wspólnie i w porozumieniu z (...) T. D. (1) oraz drugim jego (...) K. S. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez spółkę (...) S.A. , przekraczając swoje uprawnienia, po uprzednim nakłonieniu H. L. (1) , prowadzącego Zakład Usług (...) z siedzibą w M. do przerobienia operatów szacunkowych rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczących nieruchomości gruntowych o nr działek (...)(...) które to przerobienie polegało na wymianie stron w przedmiotowych operatach w celu zmiany wartości wyceny gruntów z kwoty 8,41 złote za metr kwadratowy na kwotę 2,47 złote za metr kwadratowy, a nadto po uprzednim nakłonieniu pracownika wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa Urzędu Miasta i Gminy w M. Z. P. i kierownika tego wydziału C. K. do sporządzenia wyceny nieruchomości w postaci działek o numerach (...) na kwotę 2,47 złotych za metr kwadratowy w oparciu o wyceny operaty szacunkowych przerobionych przez H. L. (1) a opisane powyżej, którymi to operatami i wycenami posłużył się oskarżony przy sprzedaży nieruchomości w postaci działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 8,9495 ha w dniu 24.08.2006r. za kwotę 269.684,66 złotych oraz przy sprzedaży nieruchomości w postaci działek o numerach (...) o łącznej powierzchni 0,9936 ha za kwotę 29.941,24 złotych , które to nieruchomości za wymienione kwoty w dniach 24 i 25 sierpnia 2006r. nabyła (...) S.A. z siedzibą w K. (2), a która zbyła je następnie w dniu 26 sierpnia 2006r. firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (1) za łączną kwotę 2.618.289,08 złotych, przy czym oskarżony wiedział po podstawie przeprowadzonych uzgodnień ze spółką (...), iż różnica pomiędzy ceną sprzedaży nieruchomości przez Gminę M. na rzecz spółki (...), a następnie sprzedaży tych nieruchomości przez spółkę (...) spółce z o.o. E. P. Polska będzie bliska 10 –krotności na korzyść (...), czym wyrządził Gminie M. znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 590.620,14 złotych to jest czynu z art.231§2 k.k. w ZNA(z art.273k,12. w zw. z art.296§2 k.k. w zb. z art.18§3 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zb. z art.19§1 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu kary roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 300 (trzysta) stawek dziennych po 100(sto) złotych każda z nich.

XXX. Oskarżonego K. S. (2) w ramach czynu z punktu XXXII aktu oskarżenia, uznał za winnego tego, że 14 maja 2007r. w M. jako (...)oraz jako powołany Przewodniczący Komisji Przetargowej, nie dopełnił swoich obowiązków i utrudnił przetarg w ten sposób, że w procesie zbycia w drodze przetargu nieruchomości w postaci działki o nr (...) o powierzchni 7.416 m. naruszył przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami i rozporządzenia Rady Ministrów z 14.09.2004r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów i rokowań na zbycie nieruchomości, poprzez doprowadzenie do przetargu i sprzedaży przedmiotowej nieruchomości pomimo tego, że wykaz nieruchomości przeznaczonych do sprzedaży podpisany przez (...) T. D. (1) wywieszono na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miasta M. w dniu 18 września 2006r. natomiast ogłoszenie o przetargu zamieszczono w dzienniku (...) w dniu 25 października 2006r. a więc

przed upływem sześciotygodniowego terminu określonego w/w przepisami tj.art.38 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami , a ponadto informacja o wykazie nieruchomości nie została ogłoszona w prasie lokalnej, to jest z naruszeniem art.35 ust.2 ustawy o gospodarce nieruchomościami kwalifikując ten czyn z art.231 § 1 k.k. w zw. z art.305§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§1 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda z nich.

XXXI. Na podstawie art. art.85 k.k. i art.86§1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu K. S. (2) kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu kary łączne roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 300(trzysta) stawek dziennych po 150 (sto pięćdziesiąt) złotych każda z nich.

XXXII. Na podstawie art.69§1 i 2 k.k. i art.70§1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. S. (2) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 (trzech) lat

XXIII. Na podstawie art.41§1 k.k. orzekł wobec oskarżonego K. S. (2) zakaz zajmowania kierowniczych stanowisk w jednostkach administracji rządowej i samorządowej na okres 3 (trzech) lat.

XXXIV. Oskarżonego H. L. (1) w ramach czynów z punktu B, podpunkty od XXXIII do XXXVI zarzutów uznał za winnego tego , że w okresie czasu od listopada 2004r. do czerwca 2005r. w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez nabywców nieruchomości, na polecenie urzędników Urzędu Miasta w M., w tym zwłaszcza C. K.-kierownika wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa tegoż Urzędu, jako właściciel i prowadzący (...) z siedzibą w M. , będąc uprawnionym do przygotowywania na zlecenie Urzędu Miasta w M. dokumentacji wyceny nieruchomości przeznaczonych na sprzedaż, przerabiał operaty szacunkowe rzeczoznawcy majątkowego K. M. w ten sposób, że wymieniał karty operatów szacunkowych dotyczące ustalenia wartości rynkowych nieruchomości i określające sposób wyceny, a w ich miejsce umieszczał sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością nieruchomości , które to dokumenty przedkładał w Urzędzie Miasta w M. w celu użycia za autentyczne, czym jednocześnie udzielił pomocy funkcjonariuszom Urzędu Miasta w M. do przekroczenia swoich uprawnień w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przy sprzedaży nieruchomości, ustalając, iż czynów poniższych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art.91§1 k.k. i tak:

- w listopadzie 2004 roku w M. wymienił środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M. dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 58.744 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 35274 zł,.

- w listopadzie 2004 roku w M. wymienił środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 59.704 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 35.850 zł,

- w listopadzie 2004 roku w M. wymienił środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 139.245.00 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 83.612 zł,

- w czerwcu 2005 roku w M. wymienił środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki gruntowej nr (...) położonej w M. w obrębie (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 650.745 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 512.053 zł,

to jest czynów z art. 270§1 k.k. w zb. z art.18§3 k.k. w zw. z art.231§2 k.k. w zw. z art.91§1 k.k. i za to na podstawie art.270§1 k.k. w zb. z art.19§1 k.k. w zw. z art.231§2 k.k. wymierzył mu kary roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100(sto) stawek dziennych po 100(sto) złotych każda z nich.

XXXV. Oskarżonego H. L. (1) w ramach czynu z punktu XXXVII zarzutów uznał za winnego tego, że w marcu 2006r. w M. jako prowadzący (...) z siedzibą w M. , działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez inne osoby, na polecenie urzędników Urzędu Miasta w M. , w tym C. K. –kierownika wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa tegoż urzędu, oraz (...) w osobach K. S. (1) i K. S. (2), przerobił operaty szacunkowe rzeczoznawcy majątkowego K. M. dotyczące nieruchomości gruntowych w postaci działek o nr od(...), w ten sposób, że wymienił strony w operatach dotyczące wyceny działek na przygotowane przez siebie strony, co spowodowało zmianę wartości nieruchomości z ceny pierwotnie prawidłowo określonej przez rzeczoznawcę na 8,41 złotych za metr kwadratowy gruntu, na cenę nieprawidłowo wykorzystaną przez urzędników Urzędu Miasta w M. w wysokości 2,47 złotych za metr kwadratowy gruntu, czym udzielił pomocy do przekroczenia uprawnień w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i działania funkcjonariuszy Urzędu Miasta w M. w osobach (...) T. D. (1) i (...) K. S. (2) i K. S. (1) na szkodę Gminy M. poprzez wyrządzenie jej znacznej szkody majątkowej przy sprzedaży nieruchomości w oparciu o wyżej wymienione przerobione operaty szacunkowe (...) to jest czynu z art.270§1 k.k. w zb. z art.18§3 k.k. w zw. z art.231§2 k.k. w zw. z art.296§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 270§1 k.k. w zb. z art.19§1 k.k. w zw.z art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. i wymierzył mu kary roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100(sto) stawek dziennych po 100 (sto) złotych każda z nich.

XXXVI. Na podstawie art. art.85 k.k. i art.86§1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonemu H. L. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny połączył i wymierzył mu karę łączną roku i 2(dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 100(sto) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda z nich.

XXXVII. Na podstawie art.69§1 i 2 k.k. i art.70§1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego H. L. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat.

XXXVIII. Oskarżoną Z. P. w ramach czynu z punktu XXXVIII zarzutów uznał za winną tego, że w roku 2006 w M. jako funkcjonariusz publiczny –pracownik jednostki samorządu terytorialnego, wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa Urzędu Miasta w M., na polecenie funkcjonariuszy Urzędu, zwłaszcza (...) T. D. (1) i działając wspólnie i w porozumieniu z C. K., Kierownikiem wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa, sporządziła dokumentację zawierającą wycenę nieruchomości o nr działek (...) w oparciu o podrobione wcześniej przez H. L. (1) operaty szacunkowe nieruchomości w postaci działek o nr (...) (...), z wyceną na kwotę 2,47 zł. za metr kwadratowy, wiedząc, że ustalona przez rzeczoznawcę majątkowego cena tych nieruchomości wynosi 8,41 zł. za metr kwadratowy, a które to dokumenty posłużyły do sprzedaży tych nieruchomości spółce (...) po zaniżonych cenach, czym działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przyszłych nabywców nieruchomości, i czyn ten zakwalifikował z art.270§1 k.k. w zw. z art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył jej karę roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33 §2 k.k. grzywnę 100(sto) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda z nich.

XXXIX. Oskarżoną Z. P. uznał za winną popełnienia czynu z punktu XXXIX zarzutów eliminując z kwalifikacji prawnej art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art.19§1 k.k. w zw. z art.270§1 k.k. wymierzył jej karę 10(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XL. Oskarżoną Z. P. w ramach czynów z punktu C podpunkty XL do XLIII zarzutów uznał za winną tego, że w czerwcu 2005 roku w M., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez nabywców nieruchomości, na polecenie urzędników Urzędu Miasta i Gminy w M., zwłaszcza C. K.-kierownika wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa tegoż Urzędu, jako funkcjonariusz publiczny, pracownik jednostki samorządu terytorialnego, w/w wydziału, przerobiła operaty szacunkowe rzeczoznawcy majątkowego K. M. w ten sposób, że wymieniła karty operatów szacunkowych dotyczące ustalenia wartości rynkowych nieruchomości i określające sposób wyceny, a w ich miejsce umieszczała sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością nieruchomości, które to dokumenty przedkładała w Urzędzie Miasta w M. w celu użycia za autentyczne, i tak:

- w czasie i okolicznościach jak wyżej wymieniła środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M. dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 226.800 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 184.600 zł,

- w czasie i okolicznościach jak wyżej wymieniła środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 384.914 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 313.293 zł,

- w czasie i miejscu jak wyżej wymieniła środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki rekreacyjnej nr (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 237.085 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości — 192.972 zł,

- w czasie i miejscu jak wyżej wymieniła środkowe karty operatu szacunkowego rzeczoznawcy majątkowego K. M., dotyczące ustalenia wartości rynkowej nieruchomości, określające sposób wyceny wartość nieruchomości w postaci działki gruntowej nr (...) położonej w M. w obrębie (...), oszacowanej pierwotnie na kwotę 519.587 zł w to miejsce umieszczając sporządzone przez siebie części operatu z zaniżoną wartością szacowanej nieruchomości - 422.909 zł,

to jest czynu z art. 270§1 k.k. w zw. z art.231§2 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za to na podstawie art.231§2 k.k. w zw. art.11§3 k.k. wymierzył jej kary roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100(sto) stawek dziennych po 100(sto) złotych każda z nich.

XLI. Oskarżoną Z. P. w ramach czynu z punktu XLIV zarzutów, uznał za winną tego, że w czerwcu 2005r. w M. jako funkcjonariusz publiczny -pracownik jednostki samorządu terytorialnego, wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa Urzędu Miasta w M., działając wspólnie w porozumieniu z C. K., kierownikiem wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa Urzędu Miasta w M., przekraczając swoje uprawnienia i działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przyszłych nabywców nieruchomości, nakłoniła H. L. (1) prowadzącego (...) w M., do przerobienia operatu szacunkowego rzeczoznawcy K. M. dotyczącego nieruchomości w postaci działki o nr (...) przez wymianę części kart operatu związanych z wyceną tej nieruchomości na' karty sporządzone przez H. L. (1) , co doprowadziło do zmniejszenia wyceny wartości tej nieruchomości z kwoty 650.745 złotych do kwoty 512.053 złote , to jest czynu z art.231§2 k.k. w zw. z art.18§3 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i za ten czyn na podstawie art.231§2 k.k. w zw. z art.11§3 k.k. wymierzył jej karę roku pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 30(trzydzieści) złotych każda z nich.

XLII. Na podstawie art.85 k.k. i art.86§1 i 2 k.k. wymierzone oskarżonej Z. P. kary pozbawienia wolności i grzywny zostały połączone w karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę 100 (sto) stawek po 100 (sto) złotych każda z nich.

XLIII. Na podstawie art.69§1 i 2 k.k. i art.70§1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej Z. P. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 3 (trzech) lat.

XLIV. Oskarżonego A. F. uniewinnił od popełnienia zarzucanych mu czynów.

XLV. Oskarżonego J. B. uniewinnił od popełnienia zarzucanych mu czynów.

XLVI. Oskarżonego H. R. w ramach czynu z punktu L zarzutów uznał za winnego tego że, w okresie czasu od października 2006r. do stycznia 2007r. realizując inwestycję „Budowa oświetlenia ciągu pieszo rowerowego w kierunku cmentarza komunalnego w M." zgodnie z umową (...) z dnia 06 listopada 2006r, poświadczył nieprawdę , w protokole odbioru technicznego z dnia 20 grudnia 2006r. co do wykonania robót zgodnie z projektem i przeprowadzonych zgodnie z projektem co do wszystkich przewidzianych do montażu urządzeń

oświetleniowych, pomiarów rezystancji izolacji kabla oraz badań oporności uziemienia, podczas gdy wszystkich urządzeń przewidzianych wspomnianą umową nie zrealizowano, kwalifikując ten czyn z art.271§3 k.k. i za ten czyn wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

XLVII. Oskarżonego H. R. uniewinnił od popełnienia czynu z punktu LI zarzutów.

XLVIII. Oskarżonego H. R. w zakresie czynu z punktu LII zarzutów kwalifikowanego z art.286§1 k.k. w zw. z art.271§3 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. , eliminując z jego opisu, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z T. D. (1) oraz przyjmując, że oskarżony w sposób nieuprawniony wystawił faktury, o nr (...) i (...) na łączną kwotę 110.158,99 złotych obejmującą całość inwestycji związanej z wykonaniem umowy nr (...), podczas gdy zawyżył to roszczenie o kwotę około 3.059,97 złotych związaną z wykonaniem jednej lampy z umówionych 36, której ostatecznie nie ustawiono w miejscu inwestycji i nie było jej na czas wystawiania faktur i co do tego czynu na podstawie art. 17§1 pkt. 3 k.p.k. postępowanie karne umorzył.

XLIX. Oskarżonego E. B. w ramach czynu z punktu LIII zarzutów, eliminując z jego opisu, iż oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z T. D. (1), i przyjmując, że na podstawie dokumentów podpisanych przez oskarżonego H. R. zawyżył roszczenie do Gminy M. zawarte w wystawionych fakturach o kwotę około 3.059,97 złotych, i co do tego czynu na podstawie art.17§1 pkt. 3 k.p.k. postępowanie karne umorzył.

L. Oskarżonego W. M. uznał za winnego popełnienia czynu z punktu LIV zarzutów i za ten czyn na podstawie art. 271§3 k.k. wymierzył mu karę 6(sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100(sto) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda z nich.

LI. Na podstawie art.69§1 i2 k.k. i art.70§1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych H. R. i W. M. kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 (dwóch) lat.

LII. Oskarżonego G. G. (1) w ramach zarzucanego mu czynu z punktu LVI zarzutów uznał za winnego tego , że w grudniu 2006 w M. pełniąc funkcje (...)i w związku -Z-pełnioną funkcją będąc osobą uprawniona do wydawania decyzji w przedmiocie pozwolenia na budowę, nie dopełnił swoich obowiązków w ten sposób, że w procesie wydawania decyzji o nr (...) z dnia 05 grudnia 2006r. dotyczącej projektu budowlanego inwestycji „budowa oświetlenia ciągu pieszo rowerowego w kierunku cmentarza komunalnego w M." nie zweryfikował przekazywanych mu informacji o tym, iż inwestycja ta jest już realizowana bez stosownego pozwolenia na budowę, wydając wymienioną powyżej decyzję o nr (...), działając tym samym na szkodę Gminy M., kwalifikując ten czyn z art.231§1 k.k. i co do tego czynu na podstawie art.66§1 k.k. i art.67§1 k.k. postępowanie karne warunkowo umorzył na okres 2(dwóch) lat próby, i na podstawie art.67§3 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych na rzecz (...)

LIII. Oskarżonego R. D. (1) w ramach zarzucanego mu czynu z punktu LVI zarzutów uznał za winnego tego, że w roku 2003 w M. działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. - Kierownikiem Wydziału Gospodarki Mieniem i Rolnictwa Urzędu Miasta w M., oraz (...) M. T. D. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, reprezentując jako członek zarządu uprawniony do samodzielnego działania firmę (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., pomimo podpisania w dniu 13.01.2003r. umowy dzierżawy budynku po byłym przedszkolu położonym w M. przy ulicy (...), na czas określony, uzgodnił z w/w osobami decyzję o sprzedaży tej nieruchomości w drodze przetargu przed upływem w/w umowy dzierżawy, utrudniając jego przebieg w ten sposób, że w specyfikacji przetargu uzgodnił z w/w osobami zamieszczenie zapisu o konieczności zwrotu przez potencjalnego nabywcę na swoją rzecz kwoty 200.000 złotych tytułem poniesionych nakładów, a której to możliwości nie przewidywała w swoich zapisach umowa dzierżawy, a ponadto kwoty tej należycie i w sposób nie budzący wątpliwości nie udokumentował, a zapis ten uczynił kupno tej nieruchomości nieatrakcyjną i nieopłacalną dla innych osób poza nim jako dotychczasowym dzierżawcą, działając tym samym na szkodę Gminy M., to jest czynu z art.305§1 k.k. i za ten czyn na podstawie powołanego artykułu wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art.33§2 k.k. grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 100(sto) złotych każda z nich.

LIV. Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art.70§1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego R. D. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2(dwóch) lat.

Sąd Okręgowy w przedmiotowym wyroku orzekł również o zaliczeniach na poczet kar okresów zatrzymania i tymczasowego aresztowania oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania.

Apelację od powyższego wyroku złożył Prokurator oraz obrońcy T. D. (1), C. K., K. S. (1), K. S. (2), Z. P., H. R., W. M., G. G. (1), R. D. (1).

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok w części na niekorzyść T. D. (1), C. K., K. S. (1), K. S. (2), Z. P., A. F., J. B., H. R., R. D. (1) oraz na korzyść T. D. (1), C. K., K. S. (1), K. S. (2), Z. P. w zakresie pkt. X i XI apelacji;

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 3 i 4 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść a wyrażający się w przyjęciu, że brak jest dowodów potwierdzających winę, co skutkowało uniewinnieniem oskarżonych T. D. (1) od zarzutu IV, A. F. od zarzutów XLV, podczas gdy właściwa ocena materiału dowodowego, a w szczególności konsekwentnych zeznań J. i M. K. (1), zeznań R. S. (1), zabezpieczonych na potrzeby Kontroli NIK dokumentacji związanej z zawarciem umowy na dzierżawę (...) i innej prowadzi do wniosku przeciwnego;

II. obrazę prawa procesowego a mianowicie art. 7 k.p.k. wyrażająca się w przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów, poprzez przyjęcie dowolności ocen i takiego wyboru dowodów, których nie można poddać kontroli w zakresie zarzutu VII aktu oskarżenia T. D. (1), a jednocześnie zarzutu XLVI oskarżonego A. F. i XLVII oskarżonego J. B.;

III. obrazy przepisów postępowania karnego a mianowicie art. 167 k.p.k. kontroli operacyjnej rozmów telefonicznych, poddanych oględzinom i zawartych w załączniku nr I -Tom VI - „Protokół oględzin zapisu dźwięku” i uznanie na art. 237 § 1, 3 i 8 k.p.k., że dowodem w przedmiotowej sprawie może być jedynie część materiałów z wskazanego wyżej załącznika - w zakresie dotyczącym przestępstw wymienionych enumeratywnie w § 3 wskazanego artykułu, ograniczającym się w realiach przedmiotowej sprawy do przestępstw łapownictwa, płatnej protekcji i mienia znacznej wartości, podczas gdy dowody uzasadniające wystąpienie prokuratora z oskarżeniem do Sądu zostały uzyskane legalnie, na podstawie podsłuchu telefonicznego, zarządzanego przez Sąd i dotyczącego przestępstw wymienionych w zamkniętym katalogu, zawartym w art. 19 ust 1 pkt.2 Ustawy o Policji co w konsekwencji doprowadziło do uniewinnienia oskarżonego T. D. (1) z zarzutu XIII i XV aktu oskarżenia;

IV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść a wyrażający się w przyjęciu, że opisane w pkt. XVI aktu oskarżenia, kwalifikowane z art. 233§6 k.k., a ujęte w pkt. XI części wstępnej wyroku, zachowanie polegające na złożeniu przez T. D. (1) jako funkcjonariusza publicznego - (...), w kwietniu 2009 roku niezgodnego z prawdą oświadczenia majątkowego za rok 2008 w który wskazał, że nie posiada środków pieniężnych zgromadzonych w walucie obcej oraz jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych, podczas gdy w rzeczywistości zgromadził na rachunkach walutowych prowadzonych przez (...) S.A. kwoty 17.783,06 GBP, 4.609,92 USD, 12.187,16 USD, 4.611,35 EUR oraz jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych (...) - wartości 35.561,48 PLN, (...) 46.700,42 PLN zasługuje na skorzystanie w instytucji odstąpienia od wymierzenia kary ujętej w art. 233 § 5 pkt.1 k.p.k. poprzez przyjęcie, że wskazane oświadczenie nie miało żadnego wpływu na pełnioną przez oskarżonego funkcję, podczas gdy taki wpływ i związek jest nierozzerwany ;

V. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść a wyrażający się w przyjęciu, że brak jest dowodów potwierdzających winę, co skutkowało uniewinnieniem oskarżonego J. B. od popełnienia czynu XLVIII, podczas gdy właściwa ocena materiału dowodowego, a w szczególności wyjaśnień J. B., wyjaśnień M. J., J. I., zeznań Z. D., zabezpieczonych na potrzeby Kontroli NIK dokumentacji przetargowej, kasowej i innej prowadzi do wniosku przeciwnego;

VI. obrazę przepisów postępowania karnego a mianowicie art. 391 § 1 i 2 k.p.k. poprzez nie odczytanie podczas rozpraw sądowych w dniach 23 maja 2013 roku , 3 lipca 2013 roku wyjaśnień złożonych w charakterze oskarżonych i podejrzanych przez świadków odmawiającego składania zeznań - J. I. i M. J. , które to wyjaśnienia mogły być istotnym źródłem dowodowym podlegającym ocenie ;

VII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść a wyrażający się w przyjęciu, że brak jest dowodów potwierdzających winę, co skutkowało uniewinnieniem oskarżonego H. R. od zarzutu LL., podczas gdy właściwa ocena materiału dowodowego, a w szczególności wyjaśnień H. R., zeznań B. P. (1), S. K., T. S., zabezpieczonej na potrzeby Kontroli NIK dokumentacji przetargowej, budowlanej prowadzi do wniosku przeciwnego;

VIII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść tego wyroku polegający na przyjęciu, że działanie oskarżonego R. D. (1) stanowi znamiona jedynie przestępstwa z umowy przetargowej i w konsekwencji przypisanie oskarżonemu czynu z art. 305 §1 k.k. w sytuacji gdy swoim działaniem wyczerpał on również znamiona oszustwa, albowiem swoim działaniem doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Gminę M. w ten sposób , że wszedł w porozumienie z kierownikiem zamawiającego przy postępowaniu publicznym na zbycie zabudowanej budynkiem po byłym przedszkolu nieruchomości, położonej w M. przy ul. (...), w celu zawarcia umowy dzierżawy w dniu 13.01.2003 r., na mocy której Gmina zobowiązała się do zwrotu jemu jako dzierżawcy nakładów na podstawie przedstawionych faktur, a następnie, w celu wygrania ogłoszonego zarządzeniami nr 121/200 i 70/2003 przetargu, uzgodnił umieszczenie w specyfikacji bezpodstawnego zapisu o konieczności zwrotu przez przyszłego nabywcę nieruchomości kwoty 200 tyś. zł. z tytułu poniesionych nakładów, wiedząc o tym, że w rzeczywistości nakłady te nie zostały poniesione, czym doprowadził do braku zainteresowania potencjalnych nabywców wskazaną wyżej nieruchomością, a w konsekwencji do nabycia nieruchomości za kwotę 229.000 zł. , pomniejszoną o w/w nakłady, czym wyrządził Gminie M. szkodę majątkową, co winno skutkować przyjęciem, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 286 § 1 k.k.

IX. rażąco niewspółmierność kary - środka karnego poprzez niezastosowanie i odstąpienie od wymierzenia oskarżonym T. D. (1) w zakresie zarzutu XI, C. K. w zakresie zarzutu XXIII, K. S. (1) w zakresie zarzutu XXVII, K. S. (2) w zakresie zarzutu XXXI, obowiązku naprawienia szkody /art. 46 §1 k.k. / wyrządzonej przestępstwem, w sytuacji gdy wysokość szkody została precyzyjnie ustalona - 590.620,14 zł., zaakceptowana przez Sąd w przypisanym oskarżonym przestępstwie, a wskazane przez Sąd okoliczności, takie jak brak działania po stronie pokrzywdzonego, wywiązanie się przez inwestora ze składanych Gminie obietnic , zatrudnienie znacznej liczby pracowników, regularne wywiązywanie się z płatności podatków i innych świadczeń, rozwój miasta czyli kompensujące szkodę zyski wypracowane przez Gminę w następstwie funkcjonowania (...) nie mają znaczenia faktycznego i prawnego, albowiem w momencie popełnienia przestępstwa szkoda zaistniała, oskarżeni byli jej świadomi, działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez inny podmiot z pokrzywdzeniem Gminy na rzecz której pracowali, wskazane okoliczności były przyszłe i niepewne, co obligowało Sąd do uwzględnienia wniosku o naprawienie szkody;

X. obrazę przepisów prawa materialnego art. 33 § 3 k.k. poprzez wymierzenie kar grzywny w odniesieniu do oskarżonych T. D. (1) w pkt. I ,11, V, VII, części wstępnej wyroku, C. K. w pkt. XIII, XIV, XV, XVI, XVII części wstępnej wyroku, K. S. (2) w pkt. XXVIII, XXIX, XXX części wstępnej wyroku, Z. P. w pkt. XXXVIII, XL, XLI części wstępnej wyroku w różnych stawkach , podczas gdy ustalając stawkę dzienną, Sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe co wyklucza zróżnicowanie wysokości stawek , a brak w tym zakresie przeciwnego uzasadnienia ;

XI. obrazę przepisów prawa materialnego art. 86 § 2 k.k. poprzez wymierzenie kar łącznych grzywny w odniesieniu do oskarżonych T. D. (1) w pkt. X części wstępnej wyroku , K. S. (1) w pkt. XXV części wstępnej wyroku, K. S. (2) w pkt. XXXI części wstępnej wyroku w wysokościach przekraczających najwyżej ustalone poprzednio

Podnosząc powyższe zarzuty Prokurator wniósł o :

- uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu wG. w zakresie :

pkt. I / aktu oskarżenia IV, XLV;

pkt. II / aktu oskarżenia VII; XLVI, XLVII/

pkt. III / aktu oskarżenia XIII, XV/ ;

pkt. V i VI / aktu oskarżenia XLVIII/,

pkt. VII / aktu oskarżenia LI/;

- zmianę wyroku poprzez orzeczenie w zakresie :

pkt. IV/ XVI aktu oskarżenia / kary 10 miesięcy pozbawienia wolności; pkt. VIII / aktu oskarżenia LVI/, że czyn zarzucany R. D. (1) wyczerpuje ustawowe znamiona z art. 286 § 1 k.k. i wymierzenie kary 1 rok pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby lat 3, grzywny 30 po 100 zł. wysokość stawki oraz obowiązku naprawienia szkody;

pkt. IX / aktu oskarżenia XXIII, XXVII, XXXI/ solidarnego obowiązku naprawienia szkody /art. 46 §1 k.k./ wyrządzonej przestępstwem - 590.620,14 zł.,

pkt. X /. części wstępnej wyroku I ,11, V, VII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XXVIII, XXIX, XXX XXXVIII, XL, XLI / odnośnie T. D. (1) stawki dziennej w wysokości po 100 zł., C. K. stawki dziennej w wysokości po 50 zł. , K. S. (2) stawki dziennej w wysokości po 50 zł., Z. P. stawki dziennej w wysokości po 50 zł.;

pkt. XI / części wstępnej wyroku X, XXV, XXXI/ odnośnie T. D. (1) stawki dziennej po 100 zł., K. S. (1) stawki dziennej po 50 zł., K. S. (2) stawki dziennej po 50 zł.

Obrońca oskarżonego T. D. (1) zaskarżył powyższy wyrok w zakresie dotyczącym oskarżonego T. D. (1) w części, tj. w punktach I, II, IV, V, VII, X, XI, XII, LV i LVI (w zakresie oskarżonego T. D. (1)) na korzyść tego oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 oraz art. 438 pkt 1. 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. W odniesieniu do punktu I zaskarżonego wyroku (punkt I i II aktu oskarżenia), obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, wyrażającą się w naruszeniu przepisów procesowych, tj:

1. Art. 5 § 2 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie w sprawie istotnych, a zarazem obiektywnych okoliczności z jednoczesnym rozstrzygnięciem niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, co wyraża się przede wszystkim w czynieniu ustaleń opartych wyłącznie na ryzykownych założeniach wspartych wzajemnie sprzecznymi zeznaniami świadka S. S. (1), skutkujących jedynie domniemaniem winy pod stronie oskarżonego, w miejsce pozbawionego wątpliwości ustalenia strony podmiotowej, a nadto polegające na nierozstrzygnięciu istotnych, wręcz kluczowych wątpliwości pojawiających się w ramach rozpatrywanego zdarzenia, w szczególności nieustalenia żadnych czynności sprawczych, jakie miałby podjąć oskarżony w celu „załatwienia" S. (3) posady, nieustalenia roli A. F. w zakresie działania komisji konkursowej, Sąd nie ustalił też żadnej dokumentacji konkursowej, jaka przedstawiałaby przebieg postępowania, stanowiła by dowód istnienia kontrofert, czy też odzwierciedlenie sposobu zakończenia postępowania;

2. Art. 7 i 410 k.p.k. poprzez dokonanie oceny dowodów (z istniejącymi istotnymi brakami w zakresie ustaleń faktycznych) bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co polegało na bezkrytycznej ocenie zeznań świadka S. (3) które w rzeczywistości były chaotyczne, pełne sprzeczności, istotnych zmian, niekonsekwentne i w stopniu oczywistym nacechowane ewidentnym żalem do oskarżonego, bez wsparcia jego relacji innym materiałem dowodowym i na ich podstawie, wysnucie nieracjonalnego- z punktu widzenia

ujawnionych sprzeczności- wniosku o winie oskarżonego w popełnieniu przestępstw przekroczenia uprawnień i przyjęcia korzyści majątkowej;

II. W odniesieniu do punktu II zaskarżonego wyroku (punkt III aktu oskarżenia), dokonanie błędnych ustaleń faktycznych, pozostających w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, skutkujący naruszeniem przepisów prawa materialnego, tj.: art. 231 § 2 oraz art. 305 § 1 k.k. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie wyrażające się w błędach dwojakiego rodzaju:

a). zakwalifikowaniu czynów oskarżonego jako zbiegających się przestępstw opisanych w powyżej wymienionych przepisach, polegające na przyjęciu że oskarżony działając wspólnie z C. K., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez R. D. (1), przekroczył swoje uprawnienia, działając tym samym na szkodę gminy, podczas gdy prawidłowe ustalenia w tym zakresie i prawidłowa wykładnia w/w przepisów, oparta na obiektywnej, wszechstronnej, a przede wszystkim osadzonej w dalszej perspektywie czasowej, winna prowadzić do wniosku, że oskarżonemu można przypisać co najwyżej nieumyślne działanie polegające na niezbyt starannym nadzorze nad sprzedażą nieruchomości, co wymyka się spod oceny tego zdarzenia w płaszczyźnie karnoprawnej, zwłaszcza że w tym zakresie nie wystąpił skutek w postaci jakiegokolwiek pokrzywdzenia Gminy, z uwagi na fakt, że obiekt ten w dalszym ciągu funkcjonuje gospodarczo do chwili obecnej;

b). kwalifikacji prawnej zachowań oskarżonego w całkowitym oderwaniu od wynikającej również ze znamion art. 231 i 305 k.k. zasady odpowiedzialności indywidualnej, możliwej do przypisania spersonalizowanemu sprawcy, podczas gdy treść rozstrzygnięcia zachowuje konstrukcję ogólnikową, odnoszącą się do zachowania wielu, innych osób, skutkiem tych zachowań w postaci zarzutów karnych, obciążając wyłącznie oskarżonego;

III. W odniesieniu do punktu IV zaskarżonego wyroku, (punkty VIII do X aktu oskarżenia), naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

1. art. 231 § 1 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, wyrażające się w uchybieniach dwojakiego charakteru:

a). poprzez przyjęcie, że oskarżony nie dopełnił swoich obowiązków i tym samym utrudnił przetargi publiczne w odniesieniu do sprzedaży czterech działek komunalnych o jednostkach ewidencyjnych:(...) w ten sposób, że naruszył przepisy proceduralne wynikające w szczególności z ustawy o gospodarce nieruchomościami i w ten sposób wyczerpał znamiona zarzucanego mu występku, przy przyjęciu uproszczonej konstrukcji, że skoro będąc (...), oskarżony podpisywał zarządzenia, to ponosi odpowiedzialność za merytoryczną i techniczną stronę przedsięwzięcia, podczas gdy prawidłowa i wszechstronna, bo oparta także na ustrojowych przepisach administracyjnych analiza zakresu normowania w/w przepisu, winna skłonić Sąd do wniosku, że obowiązki techniczne polegające na zorganizowaniu przetargu na sprzedaż gruntów komunalnych spoczywają na zatrudnionych w danej komórce organizacyjnej Urzędu, pracownikach samorządowych;

b). poprzez niewłaściwe, a nadto niekonsekwentne zastosowanie w/w przepisu i przyjęcie, że oskarżony nie dopełnił swoich obowiązków, w opisany zarzutami VIII-X aktu oskarżenia sposób, wychodząc od błędnej oraz zbyt uproszczonej konstrukcji odpowiedzialności organu wykonawczego gminy z pominięciem indywidualnej odpowiedzialności poszczególnych pracowników wydziałów merytorycznych, przy czym założenie takie zaprezentowane zostało wyłącznie w zakresie analizy obowiązków oskarżonego jako (...) w sytuacji organizacji przetargów, natomiast analizując kolejne zarzuty stawiane oskarżonemu (czy też oskarżonym), Sąd dostrzega odmiennie jak dotychczas- kompetencje i zasady odpowiedzialności poszczególnych pracowników wydziałów, wskazując, że mają one [osoby zatrudnione w wydziałach] merytoryczną i formalną odpowiedzialność za prowadzony wydział

W ocenie obrońcy powyższy zarzut skutkuje również w przedstawionym kontekście naruszeniem:

2. art. 50 ustawy o samorządzie gminnym, poprzez jego niezastosowanie wyrażające się w zupełnym pominięciu i nierozważeniu statusu pozostałych osób zatrudnionych w merytorycznych wydziałach Urzędu, podczas gdy naruszony

przepis formułuje obowiązek zachowania szczególnej staranności w zarządzaniu mieniem komunalnym, zakreślając krąg adresatów tej normy do: osób uczestniczących w zarządzaniu mieniem gminnym, co oznacza, że, obok wójta gminy (burmistrza lub prezydenta miasta)- wskazać należy poszczególnych radnych, skarbnika gminy, sekretarza, pozostałych pracowników samorządowych, w tym pracowników zajmujących stanowiska kierownicze w takim zakresie, w jakim w ramach powierzonych im kompetencji, uczestniczą w zarządzaniu mieniem gminnym;

3. art. 305 § 1 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie w sytuacji, gdy (przy zachowaniu aktualności powyższych zarzutów), Sąd I Instancji zdecydował się na zmianę opisu czynów zarzuconych oskarżonemu w ten sposób, że m.in. wyeliminował z opisu czynów, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przyszłego nabywcę, tym samym sankcjonując przyjęty przez siebie opis czynu jako pozbawiony zaniemienia „celu osiągnięcia korzyści majątkowej”, podczas gdy w kwalifikacji prawnej czynu przyjęto art. 305 § 1 k.k., który charakteryzuje się zamiarem kierunkowym w jego popełnieniu, które to uchybienie skutkuje wewnętrzną sprzecznością orzeczenia w tym zakresie;

4. art. 305 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy zastosowanie konstrukcji art 305 k.k., dla swojej skuteczności wymaga wniosku uprawnionego tylekroć, ilekroć pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa, zaś w toku niniejszego postępowania, wniosek o ściganie czynu wypełniającego znamiona art. 305 k.k. nie został złożony;

IV. W odniesieniu do punktu V zaskarżonego wyroku, (punkt XI aktu oskarżenia), naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

1. Art. 231 § 2 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie wyrażające się w ustaleniu, że dążenie do uzyskania inwestora przez T. D. (1) jako organu reprezentującego Gminę, nacechowane było jego dobrymi intencjami i tę okoliczność Sąd określa jako bezsporną, mimo to jednak, zostało oskarżonemu przypisane popełnienie czynu w warunkach zamiaru kierunkowego- w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, co w kontekście wcześniejszych ustaleń Sądu jawi się jako wewnętrznie sprzeczne; jak również na niewłaściwym, nieuzasadnionym a także krótkowzrocznym, niezakładającym korzyści dla Gminy w dalszej perspektywie określeniu naruszenia interesu publicznego, mającego zostać narażonym działaniem (...), bez dokonania jakiegokolwiek analizy inwestycji przez pryzmat wymiernych i długotrwałych korzyści zapewnionych Gminie wskutek tego przedsięwzięcia;

a konsekwencją wymienionego zarzutu, przy prawidłowym przyjęciu, że działania oskarżonego nie naruszały interesu publicznego, będąc jego realizacją, jest zarzut naruszenia:

2. Art. 296 § 2 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i dokonanie analizy znamion zarzucanego oskarżonemu (w punkcie XI aktu oskarżenia) czynu, w całkowitym oderwaniu od zasad miarkowania szkody majątkowej jako koniunkcji rzeczywistej straty i utraconych korzyści, podczas gdy prawidłowa, dalekosiężna i racjonalna analiza stanu faktycznego i prawnego sprawy, winna prowadzić do wniosku, że w zakresie znamienia sine qua non zastosowania w/w przepisu, a to szkody w mieniu Gminy- nie nastąpiła po stronie Gminy M. strata, albowiem jej kompensatą były uzyskane przez Gminę korzyści- tak w zakresie wpływów do budżetu, jak i w sferze urbanistycznej, edukacyjnej, społecznej oraz prestiżowej;

V. W odniesieniu do punktu VII zaskarżonego wyroku (punkt XIV aktu oskarżenia), zaskarżonemu wyrokowi zarzucam obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, wyrażającą się w naruszeniu przepisów procesowych, tj:

art. 5 § 1 i 2 k.p.k. poprzez wydanie rozstrzygnięcia w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego abstrahując od zgromadzonego materiału dowodowego, bazując wyłącznie na hipotetycznych, domniemanych założeniach, rekonstruując nielogiczny, oderwany od rzeczywistości, a wreszcie od związku przyczynowego ciąg zdarzeń, sprowadzający się do uproszczonego założenia, że skoro pomiędzy oskarżonym a R. R. odbyła się rozmowa telefoniczna, to fakt jej odbycia przesądza zaistnienie znamion z art. 231 § 2 i 305 kodeksu karnego, czego nie da się pogodzić z wynikającymi z art. 5 § 1 i 2 zasadami procesu karnego;

Wobec powyższych zarzutów, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k., obrońca wniósł o:

1/. Co do punktu I wyroku- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów bądź w tym zakresie- o uchylenie zaskarżonego orzeczenia do ponownego rozpoznania

2/. Co do punktu II wyroku- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów

3/. Co do punktu IV wyroku- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów

4/. Co do punktu V wyroku- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

a/. umorzenie postępowania w oparciu o art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. wskutek uznania znikomej społecznej szkodliwości czynu zarzuconego oskarżonemu albo

b/. zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu poprzez przyjęcie, że zarzucany mu czyn wyczerpuje znamiona art 231 § 1 w zb. z art. 273 k.k. z wyeliminowaniem z kwalifikacji prawnej art. 296 § 2 k.k. i z takim ustaleniem, na podstawie art. 59 k.k.- o odstąpieniu od wymierzenia kary z jednoczesnym orzeczeniem środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego, albowiem społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, a orzeczony środek kamy będzie wystarczającą odpłatą za zarzucony oskarżonemu czyn;

ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania

5/. Co do punktu VII wyroku- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu zarzutów;

W pozostałym zaskarżonym zakresie (punkty X, XI, XII, LV i LVI wyroku)- obrońca wniósł o zmianę tych rozstrzygnięć.

Obrońca W. M. i C. K. zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej w/w oskarżonych (pkt XIII-XX, L-LI, LV-LVI sentencji orzeczenia) - w całości na ich korzyść.

Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt 2, 3 i 4 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

1/. naruszenie przepisów prawa karnego procesowego - art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. - mające zasadniczy wpływ na treść wyroku, polegające na naruszeniu zasad związanych z właściwą oceną zachowania W. M. w specyficznych okolicznościach przedmiotowej sprawy, które nie odznaczało się wyższą niż znikoma społeczną szkodliwością czynu, co znajduje miarodajne uzasadnienie w świetle całokształtu zgromadzonego w przedmiotowym postępowaniu materiału dowodowego,

2/. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający istotny wpływ na jego treść, polegający na niezasadnym przyjęciu tezy, iż C. K. dopuścił się przypisanych mu czynów w sytuacji, gdy brak ku temu dostatecznych przesłanek w świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, ewentualnie:

3/. rażąca niewspółmierność - surowość orzeczonych względem C. K. poszczególnych kar oraz w konsekwencji kary łącznej grzywny, nieuwzględniającą rzeczywistej roli tego oskarżonego w inkryminowanych zdarzeniach oraz ich charakteru, a ponadto trudnej sytuacji materialnej podsądnego, przemawiających w dostatecznym stopniu za rozważeniem zasadności złagodzenia represji o charakterze finansowym orzeczonych względem niego.

W konsekwencji na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- umorzenie postępowania karnego w zakresie dotyczącym W. M. z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości jego zachowania,

- uniewinnienie C. K. od popełnienia przypisanych mu czynów,

ewentualnie:

- złagodzenie poszczególnych kar jednostkowych, a w konsekwencji kary łącznej grzywny orzeczonej wobec C. K., niezależnie od powyższego:

- zwolnienie oskarżonych W. M. i C. K. od ponoszenia kosztów sądowych i opłat za obydwie instancje.

Obrońca K. S. (1) zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej oskarżonego K. S. (1) tj. w zakresie pkt. XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, LVI części dyspozytywnej wyroku.

Na podstawie art. 427§2 i art. 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że K. S. (1) w ramach zarzutu opisanego w pkt XXII części dyspozytywnej wyroku:

- w jakiegokolwiek formie nakłaniał H. L. (1) do popełnienia przestępstwa polegającego na sfalszowaniu operatów szacunkowych nieruchomości (...),

- miał jakiegokolwiek udział w nakłanianiu C. K. oraz Z. P. do sporządzenia wycen nieruchomości (...),

- uczestniczył w negocjacjach i brał udział w sprzedaży w/w nieruchomości na rzecz (...) SA z siedzibą w K. (2).

- odniesieniu do czynu opisanego w pkt XXIII części dyspozytywnej wyroku że oskarżony poświadczył nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne w sytuacji gdy podpisany przez niego załącznik do protokołu odbioru robót z dnia 30.12.2006 r. stanowiący integralną część tego protokołu jednoznacznie wskazywał, że prace nie zostały wykonane, a więc opisywał stan rzeczy w sposób zgodny z rzeczywistością.

II. W odniesieniu do czynu opisanego w pkt XXII części dyspozytywnej wyroku nadto zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a konkretnie art. 14 k.p.k. polegającą na skazaniu oskarżonego w ramach zarzutu opisanego w pkt XXVII aktu oskarżenia z naruszeniem zasady skargowości i pomieszczeniem w opisie czynu zdarzeń historycznych, które nie były w ogóle przedmiotem zarzutu pomieszczonym w akcie oskarżenia.

III. W odniesieniu do zarzutu opisanego w pkt XXIV części dyspozytywnej wyroku obrazę prawa materialnego - art 1 §2 k.k. w zw. z art 263 §2 k.k. poprzez przyjęcie, że czyn oskarżonego był społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy.

Na podstawie art. 427§1 k.p.k. oraz art. 437§2 k.p.k. wniósł o

- uniewinnienie oskarżonego K. S. (1) od popełnienia czynów opisanych w pkt XXII oraz XXIII aktu oskarżenia

-rozważenie umorzenia postępowania w zakresie czynu opisanego w pkt XXIV części dyspozytywnej wyroku na podstawie z powodu jego znikomej szkodliwości

ewentualnie, na wypadek nieuwzględnienia wyżej wskazanych zarzutów

- o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego

rozpoznania.

Obrońca K. S. (2) zaskarżył wyrok w całości odnośnie K. S. (2) na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 427 k.p.k. i art. 438 pkt 1, 2, 3 i 4 k.p.k. oraz 439 § 1 pkt 9 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 14 § 1 k.p.k. wyrażającą się w przypisaniu przez sąd I instancji oskarżonemu K. S. (2) w pkt XXIX zaskarżonego wyroku czynu innego aniżeli ten, o który K. S. (2) został oskarżony przez prokuratora co do czasu jego popełnienia jak i okoliczności faktycznych, albowiem K. S. (2) został oskarżony o czyn który miał zaistnieć w marcu 2006 roku, a został skazany za czyn który miał zdaniem sądu I instancji mieć miejsce w grudniu 2006 roku, a nadto zostały mu przypisane całkowicie inne okoliczności faktyczne w stosunku do tego co zarzucił mu prokurator, dlatego też K. S. (2) został skazany za czyn całkowicie inny aniżeli zarzucony, co oznacza że sąd I instancji naruszył kardynalną w polskim procesie karnym zasadę skargowości, co stanowi uchybienie procesowe wskazane w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. jako jedną z kilku bezwzględnych przyczyn uchylenia orzeczenia;

II. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, w postaci art 17 § 1 pkt 10 k.p.k. w zw. z art. 12 k.p.k. wyrażającą się w przypisaniu oskarżonemu w pkt XXVIII i XXX zaskarżonego wyroku znamion jak i kwalifikacji w ramach kumulatywnego zbiegu przepisów ustawy również przestępstwa z art. 305 § 1 k.k. ściganych na wniosek pokrzywdzonego, pomimo tego że pokrzywdzony tj. Gmina M. nie złożyła wniosku o ściganie karne sprawców tych czynów, co stanowi uchybienie procesowe wskazane w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. jako jedną z kilku bezwzględnych przyczyn uchylenia orzeczenia;

III. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 5 § 2 k.p.k. wyrażającą się w rozstrzygnięciu istniejących w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego K. S. (2), poprzez bezzasadne przyjęcie, że oskarżony K. S. (2) dopuścił się popełnienia przypisanego mu przestępstwa opisanego w pkt XXXI aktu oskarżenia, a polegającego na rzekomym nakłanianiu H. L. (1) do sfalszowania operatu szacunkowego dla działek o nr (...) oraz działek o nr (...) oraz przekroczeniu uprawnień (niepopełnieniu obowiązków) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas gdy sąd oparł powyższe ustalenia na selektywnie dobranych fragmentach dowodów, w postaci niespójnych, zmiennych i koniunkturalnych wyjaśnień H. L. (1), które to w żadnym wypadku nie są wiarygodne ani logiczne, a przy przyjęciu właściwych i obiektywnych kryteriów oceny całości materiału dowodowego przy uwzględnieniu zasad swobodnej, a nie dowolnej oceny dowodów w rzeczywistości temu zaprzeczają,

IV. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, w postaci art. 7 k.p.k. na sprzeczności pomiędzy dokonanymi przez sąd ustaleniami stanu faktycznego, w oparciu o dowody w postaci wyjaśnień H. L. (1), a treścią dalszych zważań, w których to sąd pomija bez jakiegokolwiek uzasadnienia ewidentne sprzeczności i rozbieżności tych wyjaśnień, a w szczególności tych fragmentów, które zdaniem obrony ewidentnie przeczą temu aby oskarżony K. S. (2) nakłaniał H. L. do sfalszowania operatu szacunkowego dla działek o nr o nr (...) oraz działek o nr (...),

V. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż oskarżony K. S. (2) jako funkcjonariusz publiczny w grudniu 2006 roku działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przekroczył swoje uprawnienia poprzez nakłonienie H. L. (1) do sfalszowania operatów szacunkowych sporządzonych przez rzeczoznawcę K. M. dla działek o nr ewidencyjnych (...) poprzez wymianę stron w tychże operatach i zmianę ceny z 8,41 zł za m do 2,47 zł za m, podczas gdy w rzeczywistości taki fakt nigdy nie miał miejsca;

VI. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym przyjęciu, iż oskarżony K. S. (2) jako funkcjonariusz publiczny w grudniu 2006 roku nakłaniał pracowników wydziału gospodarki mieniem i rolnictwa UM w M., tj.; Z. P. i kierownika tego wydziału C. K. do sfalszowania wyceny nieruchomości w postaci działek o nr (...) na kwotę 2,47 zł za m²,

VII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym przyjęciu, że w dniach 24 i 25 sierpnia 2006 roku oskarżony K. S. (2) posłużył się tymi operatami i wycenami w czasie sprzedaży nieruchomości w postaci działek o nr (...) o łącznej powierzchni 8,9495 ha w dniu 24 sierpnia 2006 roku za kwotę 269.684,66 zł, oraz o nr nieruchomości w postaci działek o nr (...) o łącznej powierzchni

0,9936 ha za kwotę 29.941,24 zł, podczas gdy oskarżony K. S. (2) nie reprezentował Gminy M. w wyżej wskazanych dniach jako stronę umowy sprzedaży

VIII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym przyjęciu że oskarżony wiedział na podstawie rzekomo przeprowadzonych uzgodnień ze spółką (...), że różnica pomiędzy ceną sprzedaży nieruchomości w postaci działek o nr (...) oraz działek o nr (...) przez Gminę M. na rzecz spółki (...), a następnie przez (...) na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. będzie blisko 10 krotnie wyższa,

IX. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na jego treść, a polegający na bezzasadnym przyjęciu, że oskarżony K. S. (2) wskutek sprzedaży przez (...) T. D. (1) w dniach 24 i 25 sierpnia 2006 roku nieruchomości w postaci działek o nr (...) oraz działek o nr (...) wyrządził Gminie M. znaczną szkodę majątkową w kwocie nie mniejszej niż 590.620,14 zł, podczas gdy w rzeczywistości wskutek tejże sprzedaży w/w nieruchomości, Gmina M. jako jednostka samorządu terytorialnego nie tylko, że nie straciła finansowo ani złotych, ale co więcej w perspektywie kilku lat zyskała społecznie jak i gospodarczo z tytułu partycypowania w należnościach publiczno-prawnych takich jak podatek od osób fizycznych, podatek od osób prawnych, kilkaset tysięcy złotych - nie mniej niż 600 000,00 zł, a z samego tylko podatku od nieruchomości który jest w całości należnością Gminy M. przez okres od 2006 roku do końca 2014 roku zyskała 1 672.463,26 zł,

X. obrazę prawa materialnego w postaci 10. art. 231 § 2 k.k. oraz art. 305 k.k. wyrażającą się w bezzasadnym przyjęciu że zachowanie oskarżonego K. S. (2) opisane w pkt XXX aktu oskarżenia i pkt XXVIII zaskarżonego wyroku wyczerpuje znamiona przestępstw z art. 231 § 2 k.k. oraz art. 305 k.k. podczas gdy w rzeczywistości zachowanie się K. S. (2) w zakresie popełnionych uchybień w związku z procedurą przetargową na sprzedaż nieruchomości było co najwyżej działaniem nieumyślnym wynikającym z nieznamienia zawitych przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami jak i rozporządzenia Rady Ministrów z 14 września 2004 roku w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów oraz rokowań na zbycie nieruchomości, co oznacza że oskarżonemu K. S. (2) można co najwyżej zarzucić odpowiedzialność służbową względnie dyscyplinarną ale z pewnością nie karną,

XI. obrazę prawa materialnego w postaci art. 231 § 1 k.k. oraz art. 305 k.k. wyrażającą się w bezzasadnym przyjęciu że zachowanie oskarżonego K. S. (2) opisane w pkt XXXII aktu oskarżenia i pkt XXX zaskarżonego wyroku wyczerpuje znamiona przestępstw z art. 231 § 2 k.k. oraz art. 305 k.k. podczas gdy w rzeczywistości zachowanie się K. S. (2) w zakresie popełnionych uchybień w związku z procedurą przetargową na sprzedaż nieruchomości było co najwyżej działaniem nieumyślnym wynikającym z nieznamienia zawitych przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami jak i rozporządzenia Rady Ministrów z 14 września 2004 roku w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów oraz rokowań na zbycie nieruchomości, co oznacza że oskarżonemu K. S. (2) można co najwyżej zarzucić odpowiedzialność służbową względnie dyscyplinarną ale z pewnością niekarną.

Kierując się zasadą ostrożności procesowej na wypadek nieuwzględnienia w/w zarzutów zaskarżonemu wyrokowi zarzucił również:

XII. niewspółmiernie rażąca surowość orzeczonych wobec K. S. (2) jednostkowych pozbawienia wolności jak i kar grzywny w wymiarze;

- 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności jak i 100 stawek dziennych po 100 zł każda z nich za czyn opisany w pkt XXVIII wyroku;

- 1 (jednego) roku pozbawienia wolności jak i 300 stawek dziennych po 100 zł każda z nich za czyn opisany w pkt XXIX wyroku;

- 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności jak i 100 stawek dziennych po 30 zł każda z nich za czyn opisany w pkt XXX wyroku

jak i

- kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy oraz kary łącznej grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych po 150 zł każda co łącznie daje kwotę 45 000,00 zł podczas gdyby nawet hipotetycznie przyjąć, że uchybienia w procedurze przetargowej opisane w pkt XXX i XXXII aktu oskarżenia wyczerpały formalnie znamiona czynów przypisanych oskarżonemu, jak również nakłonił on H. L. (1) do sfalszowania wyceny działek sprzedanych (...), (czemu oczywiście obrona zaprzecza), to z uwagi na to że Gmina M. nie tylko że nie poniosła jakiegokolwiek szkody majątkowej wskutek działań K. S. (2) ale co więcej wymierne korzyści finansowe jak i społeczne w postaci regularnych wpływów do budżetu Gminy M. w kwotach niemniej szych niż kilkaset tysięcy rocznie i ograniczenia bezrobocia z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej przez inwestorów; (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. oraz (...) - M. W. na sprzedanych im nieruchomościach z jednej strony i dochody oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe z drugiej strony to w przedmiotowej sprawie w pierwszej kolejności zachodzą podstawy do zastosowania wobec K. S. (2) instytucji odstąpienia od wymierzenia kary względnie jej nadzwyczajnego złagodzenia, a przynajmniej złagodzenia kar jednostkowych grzywny oraz kary łącznej do granic dolnego ustawowego zagrożenia;

XIII. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 33 § 3 k.k. poprzez wymierzenie oskarżonemu K. S. (2) w pkt XXVII, XXIX i XXX zaskarżonego wyroku kary grzywny w różnych stawkach, podczas gdy sąd winien był wziąć pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe, które w momencie orzekania były takie same, co w oczywisty sposób wyklucza możliwość orzekania kary grzywny dla poszczególnych czynów w zróżnicowanych stawkach dziennych

XIV. obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 86 § 2 k.k. poprzez wymierzenie oskarżonemu K. S. (2) w pkt XXXI zaskarżonego wyroku kary łącznej grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 150 zł każda co przekracza wysokość najwyższej ustalonej poprzednio stawki dziennej kary jednostkowej o 50 zł.

Na podstawie art. 427§ 1 k.p.k. w zw. z art. 437§ 2 k.p.k. wniósł o:

1. uchylenie orzeczenia w pkt XXIX zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na zasadzie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. lub też zmianę w tym pkt wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynu przypisanego mu w pkt XXIX względnie
2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu w pkt XXVIII i XXX czynów; lub też
3. zmianę wyroku poprzez umorzenie postępowania na zasadzie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. wobec znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu K. S. (2)

ewentualnie o

4. uchylenie wyroku w części zaskarżonej przez obronę i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu wG.

W przypadku nieuwzględnienia przez Sąd II instancji zarzutów apelacji co do konieczności uniewinnienia oskarżonego K. S. (2) od przypisanych mu czynów jak umorzenia postępowania alternatywnie obrońca wniósł o:

5. zmianę wyroku poprzez odstąpienie od wymierzenia kary oskarżonemu K. S. (2); względnie;
6. zmianę wyroku w zakresie orzeczonej kary grzywny poprzez jej nieorzeczenie; ostatecznie o
7. zmianę wyroku poprzez złagodzenie orzeczonych jednostkowych kary pozbawienia wolności jak i jednostkowych kar grzywny oraz kar łącznych do dolnych granic ustawowego zagrożenia.

Obrońca Z. P. zaskarżył wyrok w części dotyczącej oskarżonej - w całości. Na zasadzie art. 427 §2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt. 3 k.p.k. wyżej wymienionemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść, a polegający na:

1/. przyjęciu, że oskarżona Z. P. dopuściła się popełnienia przypisanych jej czynów mimo braku ku temu jednoznacznych, pewnych i przekonujących dowodów;

2/. obrazę przepisów postępowania mających wpływ na treść wyroku, mianowicie art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. polegającą na dokonaniu oceny zebranego materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami w tych przepisach przewidzianymi a zwłaszcza oceny „pomówień” współoskarżonego H. L. (1).

W oparciu o powyższe zarzuty, na zasadzie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o:

1/. zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonej Z. P. od popełnienia przypisanych jej czynów;

ewentualnie

2/. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

Obrońca H. R. na podstawie art.427 § 2 i art.438 § 2 k.p.k. zarzucił wyrokowi:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia a mający nań wpływ, wyrażający się w uznaniu winy oskarżonego mimo iż wniosku takiego nie można wysnuć z treści dowodów przedstawionych w sprawie, w szczególności w sytuacji gdy Sad I instancji przekształcił zarzut opisany w pkt. L części wstępnej wyroku w sposób niedopuszczalny, powodujący iż oskarżony został skazany za czyn mu niezarzucony, albowiem zarzucono mu w tym pkt. poświadczenie nieprawdy, tj. czyn z art. 271 § 3 k.k., polegający na tym iż poświadczył w protokole odbioru technicznego z 20.12.2006 roku, fakt dokonania pomiarów, czego zdaniem oskarżenia nie zrobiono, a skazano za poświadczenie nieprawdy, które miało polegać na tym iż w tymże protokole poświadczył fakt postawienia 36 słupów oświetleniowych, kiedy w rzeczywistości postawiono 35 słupów oświetleniowych, która to kwestia była przedmiotem zarzutu opisanego w pkt. LII części wstępnej wyroku, a rozstrzygnięta orzeczeniem umarzającym postępowanie w tym zakresie z uwagi na znikomą szkodliwość społeczną czynu /pkt. XLVIII części orzekającej wyroku/.

Stawiając powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części przez uniewinnienie oskarżonego.

Obrońca R. D. (1) na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2, pkt 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1 / błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który to błąd miał wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu przez Sąd Okręgowy, że R. D. (1) w 2003 r. w M. działając wspólnie i w porozumieniu z C. K. oraz T. D. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej reprezentując jako członek zarządu uprawniony do samodzielnego działania firmę (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., pomimo podpisania w dniu 13.01.2003 r. umowy dzierżawy budynku po byłym przedszkolu położonym w M. przy ul. (...) na czas określony, uzgodnił z w/w osobami decyzję o sprzedaży tej nieruchomości w drodze przetargu przed upływem w/w umowy dzierżawy, utrudniając przebieg przetargu w ten sposób, że w ogłoszeniach o przetargu oraz ogłoszeniu o rokowaniach uzgodnił z w/w osobami zamieszczenie zapisu o konieczności zwrotu przez potencjalnego nabywcę na swoją rzecz kwoty 200.000,00 zł tytułem poniesionych nakładów, a której to możliwości nie przewidywała w swoich zapisach umowa dzierżawy, a ponadto kwoty tej należycie i w sposób nie budzący wątpliwości nie udokumentował, a zapis ten uczynił kupno tej nieruchomości nieatrakcyjną i nieopłacalną dla innych osób poza nim jako dotychczasowym dzierżawcą, działając tym na szkodę Gminy M., podczas gdy z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego nie wynika, aby oskarżony dopuścił się opisanych wyżej działań,

2/ mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę prawa procesowego, tj. art. 167 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 pkt 3, 4 w k.p.k. poprzez oddalenie wniosku oskarżonego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy na okoliczność oszacowania wartości nakładów poczynionych w obiekcie położonym w M. przy ul. (...), pomimo że ustalenie wartości poczynionych nakładów miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, bowiem w ogłoszeniach o przetargu oraz ogłoszeniu o rokowaniach zamieszczony został zapis o konieczności zwrotu przez potencjalnego nabywcę kwoty 200.000,00 zł tytułem poniesionych nakładów, a nakłady na w/w nieruchomości przewyższały kwotę 200.000,00 zł, co oskarżony zamierzał potwierdzić w oparciu o opinię biegłego,

3/ mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę prawa procesowego, tj. art. 167 kpk poprzez zaniechanie ustalenia, w jakiej wysokości zostały poniesione nakłady na nieruchomość położoną w M. przy ul. (...),

4/ obrazę przepisów postępowania tj. art. 5 § 2 k.p.k. mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia poprzez zaniechanie rozstrzygnięcia nie dających się usunąć wątpliwości na korzyść oskarżonego R. D. (1) i przyjmowaniu przez Sąd I Instancji wersji wydarzeń najmniej korzystnej dla oskarżonego,

5/ mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k. poprzez ukształtowanie swego przekonania i dokonanie ustaleń faktycznych pomimo braku dowodów w tym zakresie, m.in. ustalenie jakoby oskarżony R. D. (1) wszedł w porozumienie w C. K. i T. D. (1), chociaż żaden dowód na to nie wskazywał i w tym zakresie również naruszenie art. 5 § 2 k.p.k.,

6/ mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę prawa procesowego, a mianowicie art. 2 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 1 i § 2 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia skazującego bez dowodów uprawdopodobniających fakt zawinienia oraz poprzez naruszenie podstawowych zasad procesowych określających regułę dowodzenia winy i zastąpienie ich przez domniemanie winy oskarżonego;

Z ostrożności procesowej obrońca podniósł również zarzut naruszenia prawa materialnego, tj.:

- art. 305 § 1 kk poprzez jego zastosowanie pomimo tego, że nie zostały wypełnione znamiona ww. przestępstwa.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i 437 § 1, § 2 k.p.k. wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Z ostrożności procesowej wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego R. D. (1);

- uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w G.w całości wobec oskarżonego R. D. (1) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G..

W razie uniewinnienia oskarżonego wnoszę o zwrot kosztów procesu poniesionych przez oskarżonego, w tym kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru.

Obrońca G. G. (1) zaskarżył wyrok w zakresie w/w oskarżonego - w całości.

Na zasadzie art. 427§2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt. 3 k.p.k. wyżej wymienionemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść, a polegający na :

1/ nie przyjęciu, że oskarżony G. G. (1) podejmując decyzję nr (...) z dnia 05-12-2006r w przedmiocie pozwolenia na budowę „ kablowej oświetlenia ciągu pieszo-rowerowego w kierunku cmentarza komunalnego w M. "działał pod wpływem usprawiedliwionego błędu co do prawa wyrażający się brakiem świadomości oskarżonego co do bezprawności wydawanej decyzji o pozwoleniu na budowę, co do robót budowlanych, które zgodnie z 29 ust.2 pkt. 12 ustawy z dnia 07.07. 1999r prawa budowlanego wymagały jedynie zgłoszenia ;

2/ przyjęciu, że czyn oskarżonego G. G. (1) wypełnia znamiona przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. , podczas gdy w rzeczywistości ujawnione w sprawie okoliczności podmiotowe i przedmiotowe jednoznacznie wskazują na brak działania na szkodę interesu publicznego;

3/stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu G. G. (1) nie jest znaczny, podczas gdy wnikliwa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż w najmniej korzystnym dla w/w oskarżonego przypadku, stopień szkodliwości jego czynu jest znikomy.

W oparciu o powyższe zarzuty, na zasadzie art.. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. wniósł:

1/ o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu z art. 231 § 1 k.k. ;

ewentualnie

2/ o zmianę zaskarżonego wyroku przez umorzenie postępowania karnego w oparciu o przepis art.17§1 pkt.3 k.p.k. w zw. z art.1§2 k.k.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wywiedzionym apelacjom i to zarówno apelacji wniesionej przez Prokuratora, jak i wniesionym przez obrońców w wielu miejscach nie można odmówić słuszności, zwłaszcza w ich kasatoryjnym zakresie. Instancyjna kontrola zaskarżonego wyroku już w tym miejscu, nie tylko uprawnia, ale wręcz nakazuje sformułować wniosek, że dokonana przez Sąd Okręgowy ocena zgromadzonych dowodów w niektórych przypadkach nie jest ani wszechstronna ani wnikliwa. Co więcej, w wielu miejscach razi ona powierzchownością, a taki jej charakter jest konsekwencją tego, że wiele oczywistych w swej wymowie okoliczności, które rzutują na wspomnianą ocenę, zostało błędnie zinterpretowanych przez Sąd orzekający, albo w ogóle pozostało poza sferą rozważań tego Sądu.

Dla przejrzystości uzasadnienia Sądu odwoławczego, poszczególne zagadnienia zostały pogrupowane według poszczególnych oskarżonych, przy czym zarzuty apelacyjne dotyczące czynów, których oskarżeni mieli się dopuścić wspólnie i w porozumieniu – zostaną omówione łącznie.

Odnosząc się do apelacji obrońcy T. D. (1) w zakresie czynów z punktu I i II części wstępnej wyroku, to uznać należy, że w tym zakresie nie zasługuje ona na uwzględnienie, choć jej wywiedzenie doprowadziło o kontroli orzeczenia i zmiany kwalifikacji prawnej. W ocenie Sądu odwoławczego poczynione ustalenia faktyczne są prawidłowe i wbrew zarzutom apelacji słusznie Sąd I instancji oparł się na zeznaniach S. S. (1), uznając go za świadka wiarygodnego. Zeznania jego nie są monolitem i występują w nich rozbieżności, które jednak zostały dostrzeżone i omówione, a następnie bezbłędnie ocenione. Słusznie podnosi obrońca, że w zasadzie podstawowym dowodem w sprawie są zeznania właśnie S. S. (1), co jednak w żadnym razie wobec braku innych dowodów nie może stanowić podstawy uniewinnienia oskarżonego w tym zakresie. Podkreślić należy, że zeznania świadka wbrew twierdzeniom apelacji nie zawierają „diametralnie różnych wersji” i nie są sprzeczne ze sobą. Świadek w toku postępowania przygotowawczego był przesłuchiwany kilkukrotnie i okoliczności swojego zatrudnienia podawał w sposób tożsamy, za wyjątkiem niektórych dat, przy czym w tym zakresie od razu zaznaczał, że może się mylić. Rozbieżności w zeznaniach dotyczą okoliczności wręczania pieniędzy dla oskarżonego D. i wysokości wręczanych kwot. Pierwsze zeznania świadek składał w czerwcu 2009r. i wówczas skupił się na przedstawieniu sytuacji (...)u i nieprawidłowości (głównie finansowych w spółce), tego wówczas dotyczył niejako przedmiot przesłuchania. Odnośnie korzyści jakie były przekazywane dla T. D. (1), świadek określił je na „20%” pensji, a podając kwoty – na około 1200zł. miesięcznie, a w dalszej części zeznań mowa jest o kwotach „od 800zł. do 1700zł.”. Zeznania jednak – o czym była już mowa – w niewielkim zakresie dotyczą tego konkretnego wątku i w ogóle nie ma tu mowy o okolicznościach wręczania pieniędzy T. D. (1), co wskazywać by mogło na to, że w tym temacie podczas tego przesłuchania nie było dodatkowych pytań ze strony prowadzącej przesłuchanie. Z kolei S. S. (1) będąc przesłuchiwanym przez pracowników NIK we wrześniu 2009r. odpowiadał na konkretnie postawione pytanie o nieprawidłowości w (...), które wskazywałyby na naruszenie prawa. Również w trakcie tego przesłuchania kwestia

wręczanych korzyści traktowana jest marginalnie, choć faktycznie świadek mówi wówczas o wysokości wręczanych kwot określając je na 30% wynagrodzenia, co jednak ważne, już wówczas świadek mówi o finansowaniu zakupów. Kolejny raz świadek jest przesłuchiwany dopiero w styczniu 2011r. i wówczas w ogóle nie jest dopytywany o korzyści jakie miał przekazywać dla oskarżonego. Dopiero kolejne przesłuchanie, które odbyło się po roku od poprzedniego jest – jak wynika z jego treści – ukierunkowane właśnie na kwestię pieniędzy przekazywanych oskarżonemu D.. Wówczas też świadek stara się dokładnie o tym opowiedzieć. Nie sposób zatem uznać, że świadek dopiero po tak długim czasie zdecydował się szczegółowo opowiedzieć o zdarzeniu, ale przesłuchania prowadzone wcześniej nastawione były na uzyskanie innych informacji. Późniejsze zeznania świadek składał już na rozprawie i wówczas niewiele już pamiętał (mylił nawet daty swojego zatrudnienia). Podkreślić należy, że świadek już w pierwszych zeznaniach wskazywał, że pieniądze wręczał oskarżonemu D. każdego miesiąca pobierania dwóch wynagrodzeń, a więc pięć miesięcy. Zgadza się to z późniejszą wersją, iż raz uczynił to osobiście, dwukrotnie za pośrednictwem F. oraz dwukrotnie zapłacił za imprezy. Podsumowując uznać należy, że Sąd meriti bezbłędnie ocenił rozbieżności w zeznaniach świadka i w zgodzie z art. 5§2 k.p.k. wszystkie rozbieżności wyjaśnił na korzyść oskarżonego. Na marginesie już tylko podkreślić należy, że zeznania świadka S. (3) pośrednio znajdują potwierdzenie w innych dowodach, jak chociażby ogłoszenie o konkursie w (...).

Sąd odwoławczy zmienił natomiast kwalifikację prawną przypisanego oskarżonemu czynu na art. 228§1 k.k. albowiem art. 231§4 k.k. wprost stanowi, że przepisu art. 231§2 k.k. nie stosuje się, gdy czyn nie wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 228 k.k.

Apelacje obrońców T. D. (1) odnośnie czynu III, C. K. odnośnie czynu XVII i R. D. (1) odnośnie czynu LIII części wstępnej wyroku oraz Prokuratora doprowadziły do kontroli instancyjnej orzeczenia, a w konsekwencji do uchylecia wyroku w tym zakresie. Odnoszenie się obecnie do wszystkich zarzutów apelacyjnych jawi się jako przedwczesne. Należy przede wszystkim podkreślić, że postępowanie w tym zakresie od początku było obarczone wadliwością, albowiem przestępstwo z art. 305§1 k.k. jest przestępstwem ściganym na wniosek (gdy pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa), a takowego wniosku o ściganie nie odebrał ani oskarżyciel publiczny ani Sąd orzekający, uczynił to dopiero Sąd Apelacyjny podczas rozprawy odwoławczej, a zatem nie to jest przyczyną uchylecia rozstrzygnięcia. O ile bowiem można zaakceptować rozważania Sądu I instancji, że w specyfikacji przetargu celowo znalazł się zapis o konieczności zwrotu przez potencjalnego nabywcę na rzecz dotychczasowego dzierżawcy kwoty 200 000zł. tytułem poniesionych nakładów i zapis ten zniechęcił inne osoby do przystąpienia do przetargu, o tyle wnioski co do faktu, że kwota takowa nie została poniesiona przez R. D. (1) są już dowolne. Jest to kwestia o tyle istotna, że przecież działaniu oskarżonym przypisuje się cel działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a zatem takową korzyść należałoby wykazać. W procesie karnym obowiązuje naczelną zasadą domniemania niewinności, a zatem to Prokurator, a następnie Sąd winien wykazać, że nakłady w takiej kwocie nie zostały faktycznie poniesione. Na marginesie już tylko wskazać należy, że Sąd popada w sprzeczność w uzasadnieniu wyroku, albowiem z jednej strony mowa jest o braku zainteresowania innych podmiotów, a z drugiej strony powołując się na wyrok jaki zapadł wobec E. H., A. O., S. G. i Z. C., wskazuje, że do przetargu przystąpił również inny podmiot. W żaden sposób nie można również zgodzić się ze stwierdzeniem zawartym w uzasadnieniu wyroku, że „nie zostały przedstawione sądowi żadne dowody, które obaliłyby tezę, że taka decyzja była słuszna i uzasadniona z ekonomicznego punktu widzenia i była korzystna dla Gminy M.”. To na Sądzie (a wcześniej na oskarżycielu) ciążył obowiązek wykazania, że decyzja o zapisie w specyfikacji przetargowej nie była uzasadniona z punktu widzenia interesu ekonomicznego. Nie można również nie wspomnieć o tym, że art. 305 k.k. chroni właściciela mienia oraz osoby lub instytucję, na rzecz których jest przetarg ogłaszany, nie chroni innych uczestników. Skoro więc oskarżeni działali na szkodę gminy, należało szkodę wyraźnie określić i wskazać. Skoro zaś w sprawie wątpliwości budziła faktyczna wielkość poniesionych nakładów należało celem weryfikacji okoliczności dopuścić dowód z opinii biegłego i w oparciu o ustalenia biegłego ocenić, czy nakłady w tej wysokości faktycznie były poniesione.

W zakresie oskarżonego R. D. (1) uchylając rozstrzygnięcie jego dotyczące, należało postępowanie umorzyć z uwagi na przedawnienie karalności przypisanego mu przestępstwa. Przede wszystkim przyznać należy rację Sądowi I instancji, że czyn zarzucany oskarżonemu nie wyczerpał znamion oszustwa spenalizowanego w art. 286 k.k., a zatem należy uznać, że zarzut Prokuratora błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia jest chybiony. Skoro

bowiem oskarżony był „w zмовie” z T. D. (1) i C. K., to nie mógł jednocześnie wprowadzić ich w błąd, ani w żaden inny sposób wyczerpać dyspozycji art. 286 k.k. W tym zakresie już na etapie stawiania zarzutów Prokurator wykazał się niekonsekwencją, albowiem skoro nie D. i K. zostali wprowadzeni w błąd, to być może inni decydenci przetargu, ale wówczas również wskazani oskarżeni D. i K. winni być oskarżeni o oszustwo związane z wprowadzeniem w błąd ewentualnie innych osób. W zebranych materiałach dowodowych brak jest dowodów, które uprawniałyby do uznania, że inni jeszcze decydenci gminy zostali wprowadzeni w błąd, ewentualnie aby ich błąd został wyzyskany. Zważyć należy, że zarzuty zostały postawione oskarżonemu D. (1) 20 września 2011r., a czyn miał miejsce w roku 2003. Przypisane oskarżonemu przestępstwo z art. 305 § 1 k.k. zagrożone jest karą do 3 lat pozbawienia wolności, a zatem karalność tego czynu ustaje z upływem 5 lat od czasu jego popełnienia, a art. 102 k.p.k. nie znajduje zastosowania, przy czym nawet gdyby zarzuty były postawione w okresie przewidzianych lat 5, to i tak w chwili obecnie nastąpiło przedawnienia karalności.

Z kolei apelacja Prokuratora w zakresie czynu IV części wstępnej wyroku dotyczącego T. D. (1) i czynu XLV dotyczącego A. F., a kwalifikowanych aktem oskarżenia z art. 228§4 k.k. doprowadziła do uchylenia orzeczenia Sądu I instancji uniewinniającego obu oskarżonych od popełnienia tegoż przestępstwa. Orzeczenie kasatoryjne w tym przypadku podyktowane jest koniecznością ponownego przeprowadzenia dowodów w tym zakresie i ponowna ich ocena. Przede wszystkim nie sposób się zgodzić bez głębszej analizy dowodów z twierdzeniami Sądu Okręgowego jakoby J. K. i M. K. (1) byli świadkami niewiarygodnymi. Wprawdzie Sąd Okręgowy słusznie eksponuje, że pomiędzy świadkami a oskarżonym D. i co za tym idzie F. istnieje konflikt, którego wyrazem są toczące się postępowania cywilne, to jednak ten fakt zdaje się być przeceniany, podobnie jak to, że J. K. zdecydował się na ujawnienie całej sprawy dopiero po latach. Wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu wyroku – na co zwraca zresztą uwagę Prokurator, wyjaśnienia oskarżonego F. nie są do końca wiarygodne, skoro świadek zarzeka jakoby w ogóle był u państwa K., a tak twierdzą nie tylko małżonkowie ale również inny radca prawny – R. S. (1). Podkreślić również należy, że cała sytuacja może podlegać odmiennej ocenie w kontekście całościowo sprawy i sposobu działania oskarżonego D. w powiązaniu z innymi zarzutami. Wątek „klubu biznesowego” pojawia się przecież również przy okazji innych działań T. D. (1) (np. rozmów prowadzonych z B. L. (1)) a to powinno sprowokować Sąd Okręgowy do spojrzenia na sprawę w szerszym kontekście i przeanalizowania całościowo zgromadzonych dowodów, a nie w oderwaniu od siebie. Dopiero taka rzetelna ocena będzie pozwalała na wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia.

Ponownej, pogłębionej oceny materiału dowodowego wymagają również w ocenie Sądu odwoławczego zarzuty stawiane A. F. a opisane w punkcie XLVI części wstępnej wyroku oraz ściśle powiązane zarzuty opisane w punkcie XLVII i XLVIII części wstępnej wyroku, a dotyczące oskarżonego J. B. oraz w punkcie VII dotyczący T. D. (1). Również w tym zakresie uniewinnienie oskarżonych wydaje się być przedczesne. Już w tym miejscu należy zaznaczyć, że Prokurator błędnie opisał stawiane zarzuty w akcie oskarżenia. Kwalifikując mianowicie wskazane czyny z art. 286 k.k. nie wskazał na czym zarzucane oszustwo miałoby polegać, a mianowicie kogo oskarżeni mieliby wprowadzić w błąd, ewentualnie czyj błąd lub niezdolność do należytego pojmowania przedsięwziętego działania miałyby być wykorzystane. Tylko bowiem w takim przypadku można byłoby zakwalifikować przestępstwo z art. 286 k.k. W sytuacji natomiast gdyby przyjąć, że wskazane osoby działały w porozumieniu, to wówczas oczywistą konsekwencją byłoby przyjęcie, że mamy do czynienia z przestępstwem z art. 305 k.k., albowiem jeżeli była to zмова, to wówczas oczywiście nie można mówić o wprowadzeniu w błąd osób decydujących o warunkach przetargowych. Wydaje się również (kwestia ta jednak wymaga pogłębienia), że Prokurator nie dostarczył dowodów na okoliczność, że już w chwili zawierania umowy dzierżawy oskarżeni mieli zamiar w ten sposób doprowadzić do zakupu nieruchomości po zaniżonych cenach, a tak wydaje się wynikać z opisu zarzucanych czynów i wskazanego okresu popełnienia przestępstwa. Należy w tym miejscu wskazać, że J. i B. B. po raz pierwszy zwrócili się do T. D. (1) z wnioskiem o wykup dzierżawionej nieruchomości pismem z dnia 18 listopada 2004r. (k 14 akt kontroli NIK, załącznik nr 3) i przecież to właśnie pismo prawdopodobnie dało asumpt do tego, że zaczęto rozważać sprzedaż nieruchomości. Zatem pismo, na które powołuje się Sąd orzekający z dnia 29 sierpnia 2005r. było pismem kolejnym. Jest to okoliczność o tyle istotna, że może wpływać na ocenę materiału dowodowego, albowiem z uzasadnienia zaskarżonego wyroku mogłoby wynikać, że burmistrz przeznaczył do sprzedaży nieruchomości niejako „z urzędu”, a wniosek o wykup przez państwo B. był jedynie reakcją na decyzję burmistrza o sprzedaży. Jak słusznie w końcu podnosi Prokurator w uzasadnieniu

apelacji, w sprawie występują wątpliwości, co do zakresu wykonanych robót jak i ich wartości. Sąd winien zatem w tym przypadku dopuścić dowód z opinii właściwego biegłego sądowego i w ten sposób rozwiązać wątpliwości, czy zgromadzony materiał dowodowy uznać należy za wiarygodny, tym bardziej, że faktycznie świadkowie E. L. i W. G. są w pewnym sensie osobiście zainteresowani składaniem zeznań korzystnych dla oskarżonych albowiem są to jednocześnie zeznania korzystne z ich punktu widzenia. Ściśle powiązaniem zarzutami XLVI, XLVII i VII opisanymi w części wstępnej wyroku z jest również zarzut XLVIII stawiany J. B. aktem oskarżenia, albowiem zaświadczenie o niezaleganiu w płatnościach za czynsz i media potrzebne było B. właśnie do postępowania przetargowego związanego ze sprzedażą nieruchomości. Również w tym przypadku decyzje o uniewinnieniu oskarżonego podjęto za wcześniej bez zgromadzenia kompletnego materiału dowodowego. W sprawie tej decydujące były wyjaśnienia oskarżonego składane w toku postępowania przygotowawczego, z których to wyjaśnień oskarżony wycofał się na rozprawie. Powinno to zmobilizować Sąd orzekający do pogłębienia materiału dowodowego celem weryfikacji wersji zdarzenia podawanej na rozprawie. Przede wszystkim – na co zwraca uwagę prokurator – Sąd winien dołączyć do sprawy wyjaśnienia składane przez J. I. i M. J. w prowadzonych przeciwko nim postępowaniach (rzecz jasna nie mogą być wykorzystane protokoły ich przesłuchań w charakterze świadków dopóki orzeczenie nie będzie prawomocne) i odczytać je na rozprawie w trybie art. 391§2 k.p.k. W sytuacji gdyby przeprowadzenie tych dowodów nie odniosło zamierzonego skutku należy w dalszym zakresie podjąć inicjatywę dowodową i spróbować ustalić osobę, która pożyczyła pieniądze oskarżonemu. Należałoby również podjąć próbę przeanalizowania rachunku, z którego J. B. regulował zobowiązania i ustalić, czy w granicach 10 lutego 2006r. były z rachunku pobierane (bądź) przelewane środki w kwotach zbliżonych do tych, które wynikają z dowodów Kp, co z kolei pomoże w ustaleniu faktycznej daty spłaty zobowiązań i odpowiedzialności oskarżonego za zarzucane mu przestępstwo.

Apelacja obrońcy T. D. (1) w zakresie przypisanych czynów dotyczących zarzutów stawianych w punktach VIII, IX, X aktu oskarżenia, której wnioski zmierzały do wydania orzeczenia uniewinniającego okazała się o tyle skuteczna, że doprowadziła do umorzenia postępowania w zakresie czynów zakwalifikowanych przez Sąd z art. 231§1 k.k. i art. 305§1 k.k. Skupianie się obecnie na kwestii prawidłowości przyjętego zbioru przepisów wyżej wymienionych jest bezcelowe, albowiem oba przepisy dotyczą przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności do lat 3, a zatem biorąc pod uwagę daty podane aktem oskarżenia oraz daty, które nie zostały zmienione przez Sąd I instancji, uznać należy, że od chwili popełnienia czynów przy przyjętych datach mamy do czynienia z przedawnieniem karalności i w tym zakresie postępowanie należało umorzyć. Podkreślić należy, że o ile data podana w pkt VIII a/o jest dość precyzyjna – od lipca 2004r. do listopada 2004r., o tyle odnośnie dwóch kolejnych zarzutów trudno jednoznacznie odczytać datę czynów zakwalifikowanych przez Prokuratora a następnie przez Sąd jako działania wyczerpujące znamiona przestępstw. Czyn IX a/o opiewa na rok 2004r. bez żadnego dokładnego sprecyzowania, podobnie jak czyn z pkt X a/o. O ile nie budzi żadnych wątpliwości kwestia przedawnienia czynu z pkt VIII a/o o tyle nie jest to już tak oczywiste przy kolejnych zarzutach, a to właśnie z uwagi na tak zakreślony okres - rok 2004. Bliższych dat nie sposób również wyczytać z uzasadnienia wyroku. Wręcz przeciwnie – Sąd I instancji operuje w przypadku obu działek (...) datami z końca 2005r. i początku 2006r., przy czym wydaje się, że czyni to prawidłowo albowiem podawane w uzasadnieniu daty znajdują potwierdzenie z dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach kontroli NIK-u. I choć brak jest wskazania daty czynu bądź choćby przedziału czasowego, to uznać należy, że Prokurator w akcie oskarżenia, a następnie Sąd przyjął błędną datę w wyroku, a zatem w dwóch przypadkach skazał za przestępstwo, które wobec treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia w 2004r. nie miało miejsca. W sytuacji jednak braku apelacji wywiedzionej na niekorzyść T. D. (1) postępowanie w tym zakresie należało umorzyć, albowiem ściganie przestępstw w datach zarzucanych aktem oskarżenia a następnie przyjętych w wyroku uległo przedawnieniu, przy czym dokonywanie nowych ustaleń, niekorzystnych dla oskarżonego w obecnym układzie procesowym nie jest możliwe.

Czyny opisane w punktach XI, XVIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXXI, XXVII, XXXVIII, XXXIX, XL do XLIII części wstępnej wyroku, a dotyczące oskarżonych T. D. (1), C. K., K. S. (2), K. S. (1) i Z. P. dotyczą szeroko pojętej problematyki „fałszowania wycen nieruchomości” oraz problematyki (...).

W pierwszej kolejności odnieść się należy do zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy Z. P., choć ustosunkowanie się do części z nich na obecnym etapie postępowania jest przedwczesne. Apelacja obrońcy doprowadziła jednak do

kontroli zaskarżonego orzeczenia w zakresie czynów przypisanych Z. P., a w konsekwencji do stwierdzenia tego typu uchybień, które spowodowały uchylenie orzeczenia w tym zakresie. Sąd Okręgowy dwukrotnie uprzedzał o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów, w tym czynów zarzucanych oskarżonej. Pierwszy raz uczynił to na rozprawie w dniu 30 października 2013r. i wówczas, co do zarzutów oskarżonej uprzedził o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów XXXVIII i czynów od XL do XLIV poprzez wyeliminowanie art. 286§1 k.k. oraz przyjęcie pomocnictwa do art. 296§ 1 i 2 k.k. Kolejny raz zabieg ten został powtórzony na rozprawie w dniu 15 stycznia 2014r. i w odniesieniu do tych samych zarzutów uprzedzono o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów poprzez wyeliminowanie art. 286§1 k.k. oraz przyjęcie w zakresie czynów od XL do XLIV kwalifikacji z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 231§2 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k. Tymczasem w zakresie zarzutu XXXVIII przypisanego Z. P. Sąd przyjął ostatecznie kwalifikację z art. 270§1 k.k. i art. 231§2 k.k., a odnośnie czynów z pkt. od XL do XLIII uznał oskarżoną za winną ich popełnienia kwalifikując te czyny jako jedno przestępstwo w formie sprawstwa, a nie pomocnictwa, a w zakresie zarzutu XLIV również Sąd przyjął formę współsprawstwa w zakresie art. 231§2 k.k. W tym zakresie prawidłowe pouczenie o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów miało kapitalne znaczenie z punktu widzenia prawa do obrony. Oskarżona bowiem w sytuacji gdyby wiedziała, że zostanie potraktowana jak funkcjonariusz publiczny (a nie tylko osoba pomagająca funkcjonariuszowi publicznemu) mogłaby złożyć stosowne wnioski dowodowe obalające tę koncepcję, wykazując, że pełniła w Gminie np. czynności wyłącznie usługowe, co obecnie podnoszone jest w apelacji. Również opisy czynów przypisanych oskarżonej w pkt XXXVIII i XL części dyspozytywnej wyroku jest błędny albowiem nie zawiera znamion czynu przypisanego oskarżonej. Brak jest bowiem znamion czynu z art. 231 k.k., a mianowicie przyjęcia, że oskarżona nie dopełniła swoich obowiązków, czy też przekroczyła uprawnienia sporządzając dokumentację „zawierającą wycenę”, czy też wymieniając karty operatu szacunkowego. Zastrzeżenia budzi też opis czynu z pkt. XLI części dyspozytywnej wyroku, w którym oskarżonej przypisuje się działanie polegające na przekroczeniu uprawnień poprzez „nakłonienie H. L. (1) do przerobienia operatu szacunkowego przez wymianę części kart operatu związanych z wyceną”. Kwestie te muszą znaleźć odzwierciedlenie zarówno w opisie czynu jak i uzasadnieniu. Wprawdzie w opisach czynu znajduje się sformułowanie, że oskarżona działała jako funkcjonariusz publiczny, natomiast brak jest w uzasadnieniu argumentów, które by potwierdzały tę tezę. W tym przypadku Sąd Okręgowy winien w tej materii poświęcić więcej miejsca albowiem tak zmieniony opis czynu i kwalifikacja są czymś nowym w stosunku do aktu oskarżenia. Sąd winien rozważyć zatem i należycie uzasadnić, czy oskarżona faktycznie była podmiotem odpowiedzialnym w ramach art. 231 k.k., a jeżeli tak, to czy owa zmiana jest dopuszczalna w ramach stawianych wcześniej zarzutów, zwłaszcza obecnie w sytuacji braku apelacji Prokuratora w tym zakresie. Enigmatyczne stwierdzenie Sądu, że Z. P. „działała jako funkcjonariusz publiczny, była bowiem w owym czasie pracownikiem samorządu terytorialnego, nie pełniąc przy tym li tylko funkcji usługowych” jest stanowczo zbyt ogólnikowe i nie pozwala na kontrolę odwoławczą toku rozumowania Sądu I instancji, jest to jedynie powielenie definicji zawartej w kodeksie karnym. Pamiętać również należy, a co zostało pominięte przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku, że ustalenie przekroczenia uprawnień związanych z daną funkcją publiczną, wymaga nie tylko stwierdzenia, że dokonana przez funkcjonariusza publicznego czynność leży poza zakresem jego uprawnień, musi ona bowiem pozostawać w formalnym lub merytorycznym związku z jego działalnością w granicach w których zawarte są jego uprawnienia. Nie popełnia przecież przestępstwa z art. 231 k.k. osoba, która dopuściła się określonych czynów, przy okazji wykonywania kompetencji służbowych. Procedując po raz kolejny Sąd również winien zbadać stan wiedzy oskarżonej, co do faktów związanych z jej zarzutami. O ile bowiem kwestie związane z podmienianiem operatów przez oskarżoną, czy też H. L. (1) w zakresie zarzutów z art. 270 k.k. zostały w uzasadnieniu wyartykułowane, o tyle kwestia wiedzy oskarżonej, co do całości przestępczego procederu potraktowana została już marginalnie.

Odnośnie przestępstw przypisanych T. D. (1), C. K., K. S. (3), K. S. (2) to w tym zakresie zachodzi sprzeczność w treści orzeczenia Sądu Okręgowego, jak również sprzeczność treści orzeczenia z jego uzasadnieniem. Otóż po zmianie opisu czynu Sąd I instancji jako datę popełnienia przestępstwa wskazuje różne daty przyjmując jednocześnie, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu. I tak kolejno: T. D. (1) miał działać od marca do sierpnia 2006r., C. K. w marcu 2006r., K. S. (1) w roku 2006, a K. S. (2) w grudniu 2006r., przy czym z dalszej treści przypisanego czynu wynika, że w sierpniu 2006r. transakcja była już definitywnie zakończona, podobny wniosek wynika wprost z uzasadnienia wyroku. Sąd Apelacyjny nie jest w stanie skontrolować toku rozumowania Sądu I instancji, a mianowicie, czy różnice w datach są celowym zabiegiem, czy też efektem omyłki (tak jest prawdopodobnie w przypadku K. S. (2)) albowiem takowe

zróznicowanie nie wynika z uzasadnienia orzeczenia. Błędne jest również przywołanie w kwalifikacji pranej czynu art. 273 k.k., albowiem przepis ten sankcjonuje posługiwanie się dokumentami określonymi w art. 271 lub 272 k.k., a taka kwalifikacja nie została przyjęta w stosunku do żadnego z oskarżonych (również wobec H. L. (1)). Jeżeli z jakich względów Sąd przywołał wskazany przepis, to brak na ten temat argumentacji podanej w uzasadnieniu orzeczenia. Na marginesie już tylko należy podnieść, że opisy czynów przypisanych poszczególnym oskarżonym zawarte w wyroku są mało czytelne i wręcz niezrozumiałe. Jak wynika bowiem z uzasadnienia, H. L. (1) był nakłaniany do sfałszowania operatów przez C. K., a w kwalifikacji prawnej brak jest przepisu odwołującego się do podżegania, umieszczona jest jedynie forma pomocnictwa, ale to w stosunku do czynu z art. 296 k.k. Z kolei w stosunku do K. S. (1) i K. S. (2) w kwalifikacji pojawia się przepis art. 18§3 k.k. w stosunku do art. 270 kk. Takie opisy czynów przypisanych poszczególnym oskarżonym mogłoby wskazywać na to, że chodzi o różne czyny. Nie można wykluczyć sytuacji, że umieszczone opisy są wynikiem błędnego działania Sądu Okręgowego, ale jednocześnie nie można wykluczyć sytuacji, że Sąd celowo podał różne daty, albowiem tylko niektóre etapy przestępczego działania chciał przypisać oskarżonym. Na drugi wariant może wskazywać fakt, że przypisując tenże czyn T. D. (1) data przestępstwa „jako całości działań” została określona prawidłowo i opiewała na okres od marca do sierpnia 2006r.”, przy czym S. (1) i S. (2) mieli działać wspólnie z nim.

Na marginesie zważyć należy, że nie sposób podzielić poglądów obrońcy K. S. (1) jakoby Sąd Okręgowy procedując w zakresie omawianego przestępstwa naruszył zasadę skargowości, choć jak już była o tym mowa opis czynu jest mało czytelny. Sąd Okręgowy starał się opisać czyn w taki sposób aby oddawał wiernie całą zawartość kryminalną, przy czym w żadnym fragmencie ani wyroku ani uzasadnienia nie ma mowy aby to właśnie oskarżony S. (2) osobiście wykonywał poszczególne czynności. Z uzasadnienia wyroku w sposób jednoznaczny wynika, kto jakie czynności podejmował w ramach współsprawstwa, akceptując przy tym działania pozostałych. W żadnym razie nie może być zatem mowy w tej sytuacji o przekroczeniu zasady skargowości, albowiem ponad wszelką wątpliwość oskarżonemu przypisano historycznie ten sam czyn, a uszczegółowiono jedynie opis i zmieniono numerację oraz powierzchnię działek, co również Sąd Okręgowy szczegółowo omawia w uzasadnieniu.

Ustosunkowanie się do zastrzeżeń dotyczących naruszenia prawa materialnego poprzez błędne zastosowanie art. 231§2 k.k. i art. 296§2 k.k. wobec T. D. (1) obecnie jawi się jako przedczesne wobec orzeczenia kasatoryjnego. Niemniej już na tym etapie uznać należy, że obrońca w pewnym zakresie słusznie wskazuje na niekonsekwentne ustalenia Sądu Okręgowego, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a jednocześnie działanie oskarżonego nacechowane było dobrymi intencjami. Owa niekonsekwencja jednak dotyczy w ocenie Sądu odwoławczego innego zagadnienia niż artykułuje to obrońca. Faktycznie z zebranego materiału dowodowego wynika, że do Gminy wpływają obecnie znaczne środki finansowe z tytułu zawarcia umowy sprzedaży z (...) w żaden sposób nie implikuje stwierdzenia, że Gmina nie poniosła szkody, a jedynie może wskazywać, że oskarżony nie działał z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej dla (...), a paradoksalnie dla osiągnięcia korzyści majątkowej przez Gminę w przyszłości. Również ta kwestia winna być pogłębiona w rozważaniach Sądu ponownie procedującego w tym zakresie. Pamiętać należy, że korzyścią majątkową jest korzyść zarówno dla siebie jak i dla kogo innego. Nie ulega wątpliwości, że sprzedaż nieruchomości na rzecz (...) za kwotę 2,47zł. za metr kwadratowy przyniosła nabywcy znaczny zysk w związku z kolejnymi dokonywanymi transakcjami, przy czym oskarżony miał wiedzę, że (...) w związku z umową odniesie znaczne korzyści, większe niż z innych zawieranych podobnych umów. Należy jednak jednoznacznie ustalić, czy zamiarem oskarżonych było przysporzenie takowej korzyści wskazanemu podmiotowi, czy też nie. Nie przesadzając przyszłego rozstrzygnięcia wskazać również należy, że oskarżony miał w pewnym sensie na uwadze interes Gminy, tzn. w perspektywie czasu przewidywał dla Gminy korzyści związane z tą transakcją. Przewidywane w dalszej perspektywie korzyści nie mogą również zmienić faktu, że w chwili kiedy dochodziło do transakcji Gmina szkodę poniosła, a szkodą jest różnica pomiędzy ceną za jaką nieruchomość została sprzedana, a ceną jaka wynikała z prawidłowego operatu szacunkowego, a więc ceną za jaką Gmina nieruchomość powinna sprzedać. Nie można w tym miejscu nie zauważyć, że (...) kupowała inne nieruchomości za wyższą cenę i nie zniechęcało jej to do transakcji, a zatem nieuprawnionym byłoby założenie, że przedmiotową nieruchomość nabyła tylko dla tego, że cena była tak niska, wręcz przeciwnie. I choć rację ma obrońca wywodząc w uzasadnieniu apelacji o dopuszczalności podejmowania wątpliwych z punktu widzenia ryzyka gospodarczego decyzji zarządczych jeśli są usprawiedliwione z punktu widzenia

interesu publicznego, to jednak na gruncie przedmiotowej sprawy rozważania te są bezprzedmiotowe. Nie o ryzyko gospodarcze wszakże chodziło. Oskarżony znał przybliżoną cenę – co podkreśla Sąd Okręgowy w swoich rozważaniach – jaką ma zapłacić inwestor hinduski i wiedział zatem ile na transakcji zarobi (...) i że transakcja dla (...) będzie opłacalna nawet przy sprzedaży za wyższą cenę. Fakt natomiast, że Gmina ostatecznie na transakcji zarabia z punktu widzenia stawianych zarzutów, nie zmienia tego, że przy sprzedaży za cenę wartości rzeczywistej Gmina zarobiłaby znacznie więcej, a wpływy do budżetu i inne korzyści również miałyby miejsce. Podkreślenia wymaga również to, że wartość szkody należy obliczać na moment popełnienia czynu zabronionego, w którym sprawca nadużył uprawnień lub nie dopełnił obowiązków i jest to pogląd utrwalony od lat zarówno w doktrynie prawa karnego jak i orzecznictwie sądowym. Kwestia zatem ustalenia zamiaru oskarżonych w tym zakresie wydaje się być priorytetowa, przesądzać będzie bowiem o kwalifikacji prawnej czynu m.in. z art. 296§1 czy 2 oraz art. 231 k.k. Sąd ponownie procedujący winien również rozważyć kwestie ewentualnego zasądzenia odszkodowania, czego nie uczynił i co do czego zarzuty stawia oskarżyciel publiczny. W przypadku bowiem przyjęcia, że szkoda majątkowa została faktycznie wyrządzona działaniem oskarżonych, należałoby rozważyć, czy zyski jakie obecnie odnosi Gmina z działalności strefy ekonomicznej nie powinny być potraktowane jako naprawienie szkody.

Odnosząc się jeszcze do zarzutów podniesionych przez obrońcą C. K. w zakresie czynów z punktów XXII, XXIII i XXIV części wstępnej wyroku, to wskazać należy, że po zmianie opisów czynu wobec dwóch pierwszych wskazanych zarzutów wydaje się, że oskarżony został skazany za różne czyny w ramach tych samych działań. W ramach bowiem czynu XXIII aktu oskarżenia przyjmuje się, że nakłonił H. L. (1) do przerobienia operatów szacunkowych określonych działek, a także (co wynika z opisu czynu i uzasadnienia) za pomocnictwo oskarżonym D., S. (1) i S. (2) posłużenie się tymi operatami oraz sporządzonymi w oparciu o nie wycenami przy sprzedaży nieruchomości a zatem w ramach czynu z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 296§2 k.k. W ramach natomiast czynu XXII aktu oskarżenia Sąd Okręgowy przypisał oskarżonemu sprawstwo w zakresie sporządzenia tych samych wycen na podstawie tych samych sfałszowanych operatów szacunkowych. Z kolei czyn XXIV aktu oskarżenia dotyczy nakłaniania H. L. (1) do podrobienia operatów szacunkowych dotyczących m.in. nieruchomości, których sprzedaż po zaniżonej cenie w ramach pomocnictwa do art. 296 k.k. została ujęta w ramach przestępstwa opisanego w pkt XVI części dyspozytywnej wyroku. I choć są to czyny wcześniejsze, to rozważyć należy, czy nie jest to jednak jedno przestępstwo, tym bardziej, że jak się wydaje (nie przesądając oczywiście rozstrzygnięcia) oskarżony działał z określonym zamiarem. Przyjęte opisy czynów mogłyby wskazywać, że oskarżony został trzykrotnie skazany za to samo, tym bardziej, że z uzasadnienia wyroku wynika, że był to pewien zaplanowany ciąg zdarzeń mający na celu właśnie sprzedaż nieruchomości po zaniżonych cenach (...). Tą kwestie również winien Sąd Okręgowy przy ponownym rozpoznaniu sprawy starannie rozważyć, tym bardziej, że takowy zabieg „dzielenia czynów” został zastosowany jedynie wobec C. K..

W przypadku T. D. (1) w zakresie uniewinnienia go od popełnienia czynów opisanych w punktach XIII i XV części wstępnej wyroku uznać należy, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji było prawidłowe, choć z argumentami zawartymi w uzasadnieniu orzeczenia nie do końca można się zgodzić, a chodzi o wywody dotyczące „nadrzędności” kodeksu postępowania karnego nad ustawą. Szczegółowe ustosunkowywanie się do zarzutów apelacji Prokuratora w tym zakresie wydaje się zbędne z uwagi na fakt, że na rozprawie odwoławczej oskarżyciel publiczny nie poparł wniosku o uchylenie orzeczenia uniewinniającego oskarżonego D. od wskazanych czynów. Prokurator powoływał się przy tym na utrwalone już orzecznictwo Sądu Najwyższego odnośnie uzyskiwania tzw. zgód następczych i w tym zakresie w pełni należy podzielić jego argumentację. Zgodnie bowiem m.in. uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2011 r. (I KZP 32/10), dowodami uzyskanymi w wyniku kontroli operacyjnej, które pozwalają na wszczęcie postępowania karnego lub mają znaczenie dla toczącego się postępowania karnego są jedynie dowody dotyczące określonych przestępstw, które zostały wskazane w postanowieniu o zastosowaniu kontroli operacyjnej lub w postanowieniu o udzieleniu tzw. zgody następczej, w tym wydanej także w toku kontroli operacyjnej, a popełnionych przez osobę, której dotyczyła zgoda pierwotna i osobę, co do której wydano zgodę następczą. Przepisy normujące dopuszczalną kontrolę operacyjną określają wyraźnie elementy przedmiotowe i podmiotowe wniosku o tę kontrolę. Z ustawy o policji wynika *expressis verbis*, że we wniosku do sądu o zarządzenie tej kontroli należy podać m.in. "opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej" oraz "dane osoby lub inne dane pozwalające na jednoznaczne określenie podmiotu lub przedmiotu, wobec którego stosowana będzie kontrola operacyjna, ze wskazaniem miejsca lub sposobu jej stosowania

i wiąże się to z faktem, że kontrola operacyjna może dotyczyć nie tylko osoby fizycznej oraz że może ona objąć nie tylko rozmowy, ale także korespondencję, przesyłki i informacje przekazywane poprzez sieć telekomunikacyjną. Jest rzeczą oczywistą, że tym samym elementy te powinny znaleźć się w postanowieniu sądu o zarządzeniu tej kontroli, a więc przy zgodzie na nią, zarówno wyrażaną uprzednio, jak i następnie. Są one bowiem szczególnie ważne dla określenia zakresu, w jakim ma nastąpić dopuszczone przez prawo, legalne wkroczenie w sferę wolności i ochrony tajemnicy komunikowania się. Jak słusznie wskazuje Sąd Najwyższy, zgoda sądu oznacza zezwolenie na kontrolę operacyjną określonej osoby w związku z określonym przestępstwem, odnośnie do którego dopuszczalne było jej zarządzenie, i to tylko dlatego, że inne środki operacyjne okazały się w tym zakresie nieskuteczne lub nieprzydatne. Nie jest to zatem w żadnej mierze zgoda na totalną - choć ograniczoną tylko do tzw. przestępstw katalogowych - kontrolę operacyjną tej osoby, jak i innych osób. Skoro zatem ustawa o policji odnośnie kontroli operacyjnej wymaga, już we wniosku do sądu o jej zastosowanie, wskazania zarówno osoby, której ma ona dotyczyć, jak i czynu lub czynów, co do których kontrola ta ma być zastosowana (z wykazaniem przy tym, że jest ona niezbędna, gdyż inne środki operacyjne okazują się tu nieskuteczne lub nieprzydatne), to jedynie w takim właśnie podmiotowym i przedmiotowym zakresie, określonym w postanowieniu sądu o zarządzeniu tej kontroli, kontrola operacyjna staje się dopuszczalnym, legalnym wkroczeniem w sferę omawianej wolności. W innym przypadku - choćby dotyczyło to także przestępstw, co do których możliwe jest również zarządzenie kontroli operacyjnej albo takich przestępstw osób innych niż wskazane w postanowieniu o tej kontroli - jeżeli kontrola operacyjna nie została kolejną decyzją sądu, w tym w postaci tzw. zgody następczej, poszerzona, ustawowe ograniczenie wolności komunikowania się nie funkcjonuje, a prymat ma konstytucyjna gwarancja takiej wolności, stanowiącej element szerszej rozumianego prawa do prywatności. Dowody pozyskane zatem poza zakresem zastosowanego ograniczenia omawianej wolności uzyskano wprawdzie w ramach zarządzonej przez sąd kontroli, ale poza jej granicami, a więc niezgodnie z wymogami ustawy. Nie można tym samym uznać, że są to dowody uzyskane legalnie.

Odnosząc się do zarzutów apelacji w zakresie zarzutu XIV stawianego T. D. (1), to w ocenie Sądu odwoławczego rozstrzygnięcie Sądu I instancji jawi się jako przedwczesne. Ustalenia Sądu są dowolne i nie oparte żadnymi dowodami, a uzasadnienie lakoniczne i w swej treści w pewnym momencie wręcz niedopuszczalne. Ustalając stan faktyczny i przedstawiając go w uzasadnieniu wskazano jedynie, że w dniu 17 marca 2008r. zebrała się komisja przetargowa oraz o godzinie 10.30 nastąpiło otwarcie ofert. Oskarżony miał natomiast poinformować R. R. już o godzinie 9.39,19-9.40,32 o tym, że firma przez niego reprezentowana przetarg wygrała. W stanie faktycznym przedstawionym w uzasadnieniu brak jest innych informacji na temat tegoż zdarzenia. Czyniąc natomiast rozważania w tym zakresie Sąd stwierdza, że sama rozmowa telefoniczna z przedstawicielem jednego z oferentów przed prawnym i oficjalnym otwarciem ofert naruszała przepisy prawa w zależności od treści tych rozmów. Rzecz w tym, że oskarżony D. nie został skazany za prowadzenie tego typu rozmowy ale za konkretne przestępstwo i wbrew twierdzeniom zawartym w uzasadnieniu nie można abstrahować od treści ofert rozpoznawanych, albowiem jedynie na tej podstawie można ustalić ewentualną szkodę Gminy, a pamiętać należy, że przepis art. 305 k.k. chroni w tym przypadku właśnie Gminę, a nie inne podmioty występujące w przetargu (była już o tym mowa we wcześniejszej części uzasadnienia). Sąd Okręgowy nie wskazuje przy tym na żadne dowody mogące świadczyć o jakimkolwiek porozumieniu, czy też świadczące o korzyści majątkowej odniesionej przez wygrywającego przetarg, kwalifikując przy tym również czyn z art. 231§2 k.k. Niedopuszczalne jest również uzasadnienie w części w jakiej Sąd Okręgowy pisze, iż „wynika to zdaniem Sądu ewidentnie z przyjętej linii obrony – zaprzeczeniu sprawstwa, bez wskazania konkretnych dowodów mających świadczyć o braku zawinienia z jego strony”. Zgodnie z naczelną zasadą procesu karnego, zasadą domniemania niewinności, winę należy oskarżonemu udowodnić, a nie oskarżony ma obowiązek udawadniania swojej niewinności. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy wskazane mankamenty winny zostać uzupełnione, a ewentualne uzasadnienie Sądu powinno wskazywać dlaczego takie a nie inne stanowisko Sąd orzekający zajął.

Przedwczesne również okazało się rozstrzygnięcie Sądu I instancji odnośnie zarzutu stawianego T. D. (1) w pkt XVI aktu oskarżenia. Sąd orzekający w uzasadnieniu wyroku marginalnie wręcz potraktował kwestię złożonego oświadczenia majątkowego przez T. D. (1). Lakoniczność uzasadnienia sądowego w tym przypadku powoduje, iż orzeczenie w tej części w ogóle nie poddaje się kontroli instancyjnej, albowiem Sąd odwoławczy nie zna przesłanek podjęcia takiej a nie innej decyzji. Podkreślić należy, iż zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem Sądu Najwyższego

aprobowanym w pełni przez doktrynę – decyzja o umorzeniu postępowania z uwagi na znikomą społeczną szkodliwość czynu winna być szczegółowo i przekonująco wyjaśniona, albowiem w wielu przypadkach jest to kwestia ocenna. Odwołanie się zaś do ocen każdorazowo wymaga uzasadnienia podstaw leżących do dokonania takiej a nie innej oceny globalnej, na którą przecież składa się szereg ocen jednostkowych.

Apelacja obrońcy K. S. (1) odnośnie zarzutu stawianego w punkcie XXVIII aktu oskarżenia zasługuje na uwzględnienie, a argumenty podniesione przez obrońcę na aprobatę. Sąd Okręgowy w punkcie XXIII części dyspozytywnej wyroku przypisując oskarżonemu sprawstwo przestępstwa spenalizowanego w art. 231§3 k.k. uznał (odzwierciedla to opis czynu jak i uzasadnienie wyroku), że protokół podpisany przez oskarżonego stanowił podstawę bezprawnego rozliczenia faktur wystawionych przez MPWiK. Tymczasem w świetle zebranego materiału dowodowego dochodzi się do wniosków odmiennych. Skoro bowiem K. S. (1) podpisał protokół 30 grudnia 2006r. (a takie ustalenia poczynił Sąd I instancji), a pieniądze za realizację umowy RI-163/2006 wpłynęły na konto spółki już w dniu 29 grudnia 2006r. na podstawie faktury nr 186/DT/2006r, która wpłynęła do Urzędu 27 grudnia 2006r., to oczywiste jest stwierdzenie, że podpisany przez oskarżonego protokół w żadnym razie nie stanowił podstawy wypłaty jakichkolwiek środków na rzecz spółki wykonującej umowę. Wydaje się, że faktura została wystawiona na podstawie protokołu z dnia 27 grudnia 2006r., którego oskarżony nie podpisywał i przelew na konto spółki nastąpił na podstawie tamtej faktury. Ponieważ Sąd nie wyjaśnił przyczyn sporządzenia dwóch protokołów oraz wystawienia dwóch faktur nie można orzec na podstawie zebranych dowodów jaki charakter miał protokół podpisany przez oskarżonego w dniu 30 grudnia 2006r. i w czym Sąd I instancji dopatruje się „znaczenia prawnego tegoż dokumentu”. Odrębną kwestią pozostaje okoliczność podnoszona przez obrońcę oskarżonego, co do braku zamiaru umyślnego po stronie K. S. (1), który w załączniku do protokołu poczynił wzmianki odnośnie braku realizacji umowy. Okoliczność ta wskazuje oczywiście na brak umyślności po stronie oskarżonego, co wyklucza przypisanie mu przestępstwa z art. 271 k.k. Czyn oskarżonego mógłby być ewentualnie rozpoznawany w ramach przestępstwa z art. 231 k.k., ale wobec braku apelacji Prokuratora przeciwko rozstrzygnięciu Sądu Okręgowego czynienie nowych ustaleń (w tym przypadku niekorzystnych dla oskarżonego) w tym zakresie jest niemożliwe.

Ustosunkowanie się do zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy K. S. (2) odnośnie zarzutów opisanych w punktach XXX i XXXII części wstępnej wyroku jest na obecnym etapie przedwczesne. Sąd Okręgowy rozpoznający sprawę w sposób szczegółowy opisał nieprawidłowości jakich miał się dopuścić oskarżony jako przewodniczący komisji przetargowej w zakresie sprzedaży nieruchomości gminnych w trybie przetargowym. Brak jest natomiast w uzasadnieniu wyroku i to zarówno w części ustalającej stan faktyczny, jak i w rozważaniach, wskazania dlaczego w ocenie Sądu oskarżony miał działać w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Pamiętać należy, że przyjęcie formy kwalifikowanej przestępstwa z art. 231 k.k. wymaga ustalenia zamiaru jaki towarzyszył sprawcy. Sąd Okręgowy takowych ustaleń nie czyni, lakonicznie jedynie stwierdzając, że „wina oskarżonego nie może budzić wątpliwości; nie dopełniając swoich obowiązków oraz działając na szkodę Gminy (...), która była narażona na odpowiedzialność odszkodowawczą i wymierne straty finansowe z uwagi na nieprawidłowości przy przeprowadzaniu przetargów, oskarżony wypełnił znamiona art. 231§2 k.k. Jednocześnie z uwagi na fakt, iż działanie oskarżonego ewidentnie przysporzyło korzyści majątkowe przy nabywaniu przedmiotowych nieruchomości ... utrudniając przy tym przetarg... wypełnił także znamiona art. 305 k.k. W świetle tak sporządzonych pisemnych motywów wyroku rozstrzygnięcie w tym zakresie ostać się nie może. Z żadnej bowiem części uzasadnienia nie wynika dlaczego Sąd poczynił ustalenia w zakresie korzyści majątkowej w związku z art. 231 k.k., albowiem samo narażenie Gminy na odpowiedzialność odszkodowawczą na pewno nie wyczerpuje znamion tegoż przestępstwa.

Apelacja dotycząca oskarżonego H. R. doprowadziła do kontroli wydanego orzeczenia i w zakresie przypisanego oskarżonemu czynu w punkcie XLVI części dyspozytywnej wyroku w ramach czynu L aktu oskarżenia spowodowała umorzenie postępowania z powodu powagi rzeczy osądzonej. Sąd Okręgowy wobec H. R. postępowanie o czyn zarzucany w punkcie LII aktu oskarżenia umorzył na podstawie art. 17§1 pkt.3 k.p.k. uznając, że społeczna szkodliwość czynu jest znikoma. Rozstrzygając w tym zakresie Sąd Okręgowy zmienił opis czynu w ramach zarzutu LII dodatkowo przyjmując, że oskarżony w sposób nieuprawniony wystawił dwie faktury na łączną kwotę 110.158,99zł. obejmującą całość inwestycji związanej z wykonaniem umowy. Problem polega na tym, że sformułowanie zawarte w wyroku

„w zakresie czynu z punktu LII zarzutów” odsyła nas do treści zarzutu wskazanego gdzie wyraźnie jest mowa o poświadczeniu nieprawdy w trzech protokołach, przy czym wymieniony jest również protokół z dnia 20 grudnia 2006r. Wyrok Sądu Okręgowego w odniesieniu do zarzutu opisanego w punkcie LII części wstępnej wyroku i uzupełnionego w punkcie XLVIII części dyspozytywnej wyroku jest prawomocny albowiem żadna ze stron nie wywiodła apelacji w tym zakresie. W świetle powyższego oczywistym jawi się fakt, że kwestia poświadczenia nieprawdy w protokole odbioru technicznego z dnia 20 grudnia 2006r. została już prawomocnie osądzona. Wydanie zatem rozstrzygnięcia w punkcie XLVI części dyspozytywnej wyroku było nieuprawnione i w tym zakresie postępowania należało umorzyć.

H. R. został wyrokiem Sądu Okręgowego niewinny od popełnienia czynu opisanego w punkcie LI części wstępnej wyroku. Prokurator odnośnie takiego rozstrzygnięcia wywiodł apelację na niekorzyść oskarżonego, której następnie podczas rozprawy odwoławczej nie popierał. Odnosząc się zatem krótko do argumentów podnoszonych przez oskarżyciela uznać należy, iż Prokurator niewątpliwie słusznie akcentuje w uzasadnieniu apelacji nieprawidłowości w zakresie przetargu na inwestycję „Oświetlenie przy ścieżce do cmentarza komunalnego w M.”. Zgodzić również należy się z autorem apelacji, że w sprawie wiele było „zbiegów okoliczności”, które mogłyby wskazywać na to, że przetarg nie do końca został przeprowadzony uczciwie. Rzecz jednak w tym, że winy oskarżonych nie wolno domniemywać ale w trakcie procesu należy ją udowodnić, o czym zdaje się oskarżyciel publiczny zapominać. Aby móc przypisać H. R. popełnienie czynu z art. 305 k.k. jak żąda tego Prokurator (na marginesie wskazać należy, że w toku postępowania przygotowawczego nie uzyskał wymaganego wniosku o ściganie od pokrzywdzonego), należałoby wykazać przede wszystkim z kim oskarżony wszedł w porozumienie. Tymczasem Prokurator żadnych dowodów w tym zakresie nie przedstawił, a oparł się jedynie na przypuszczeniach i własnej ocenie zaistniałej sytuacji. I choć wersja wydarzeń przedstawiana przez oskarżyciela publicznego jawi się jako prawdopodobna, to równie prawdopodobna jest wersja, że szybkie tempo inwestycji związane było ze Świętem 1 listopada, a inwestycja dotyczyła przecież okolic, które tego dnia są z oczywistych względów odwiedzane przez wiele osób. Do sprawy niczego nie wnoszą zeznania T. S. i B. P. (1), ponieważ nie mówią wskazani świadkowie niczego, co pozwoliłoby na uznanie winy oskarżonego H. R.. W tym stanie rzeczy rozstrzygnięcie Sądu I instancji uznać należy za prawidłowe i należyście uzasadnione.

Odnosząc się do apelacji obrońcy G. G. (1) to w ocenie Sądu odwoławczego nie zasługuje ona na uwzględnienie. Sąd I instancji prawidłowo zgromadził w tym zakresie materiał dowodowy i należyście go ocenił, przy czym w uzasadnieniu wyroku wskazał tok swojego rozumowania i przyczyny, które legły u podstaw tego, że uznał zeznania poszczególnych świadków za wiarygodne, bądź waloru wiarygodności im odmówił. W sposób logiczny dał również wyraz temu, dlaczego w taki a nie inny sposób ocenił rozbieżności w zeznaniach poszczególnych świadków i argumentów tych nie trzeba powielać, albowiem Sąd odwoławczy aprobuje je w całości. Odnosząc się natomiast do poszczególnych zarzutów apelacyjnych podkreślić należy, że zupełnie chybiony jest pogląd obrońcy jakoby fakt, że roboty budowlane polegające na położeniu linii kablowej do oświetlenia ścieżki pieszo-rowerowej (przebudowa drogi) nie wymagały pozwolenia na budowę – depenalizowały czyn oskarżonego. Niezależnie bowiem od tego, czy pozwolenie na budowę było konieczne, czy też roboty takie wymagały jedynie zgłoszenia – pozwolenie na budowę zostało wydane w sytuacji, gdy roboty były już zakończone. O ile można podzielić poglądy obrońcy, że oskarżony jako pełniący funkcje starosty powiatowego nie musiał znać się na prawie budowlanym, o tyle w żaden sposób nie można wyciągnąć z tego wniosków, że każda przez niego wydawana decyzja związana z prawem budowlanym może być obciążona błędem. W konkretnej jednak sytuacji G. G. (1) nie został oskarżony o przekroczenie uprawnień polegające na wydaniu decyzji zbędnej z punktu widzenia prawa (wówczas argumenty obrońcy należałoby szczegółowo rozważyć), ale o wydanie pozwolenia na budowę w sytuacji gdy inwestycja była już zakończona. Nie trzeba być fachowcem w tej dziedzinie, aby wiedzieć, że pozwolenie na budowę (sama nazwa na to wskazuje) stanowi swoistego rodzaju pozwolenie na rozpoczęcie inwestycji. Takową wiedzę oskarżony niewątpliwie posiadał jak większość obywateli tego kraju, tym bardziej jako osoba posiadająca wyższe wykształcenie i z racji stanowiska, które wprawdzie piastował na skutek wyboru, ale również na skutek wyrażenia chęci zajmowania takiego stanowiska (wybór nie został dokonany wbrew woli oskarżonego). Na marginesie podkreślić należy, że osoby zajmujące określone stanowiska w administracji czy to rządowej, czy samorządowej, winny mieć świadomość, że nie jest to związane jedynie z przywilejami ale również odpowiedzialnością za wykonywane działania. W żaden również sposób nie można podzielić zdania obrońcy, że działanie oskarżonego nie było działaniem na szkodę Gminy M.. Przepis art. 231 k.k. chroni autorytet oraz zaufanie społeczne do władz i

instytucji, a także konkretne interesy publiczne lub prywatne, zagrożone lub naruszone przestępnym zachowaniem. Zatem przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego w art. 231 k.k. jest przede wszystkim prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych i samorządu terytorialnego oraz powiązany z nim interes władzy publicznej, której wizerunek - w odbiorze społecznym - narażony jest na szwank działaniem oznaczającym przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązku. Wprawdzie kontrowersyjna jest w piśmiennictwie kwestia materialnego lub formalnego charakteru "działania na szkodę", jak również stanowisko judykatury jeszcze do niedawna nie było w tej kwestii ani jasne, ani jednolite, niemniej Uchwała SN z dnia 24 stycznia 2013 r., (I KZP 24/12, OSNKW 2013, nr 2, poz. 12) kwestię tą rozstrzygnęła, stanowiąc, iż występki określony w art. 231 § 1 k.k. należy do kategorii przestępstw z konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo, a więc materialnych, znamienych skutkiem, którym jest wystąpienie niebezpieczeństwa powstania szkody w interesie publicznym lub prywatnym. Szkada rozumiana jest w orzecznictwie i literaturze karnistycznej szeroko. Podkreśla się bowiem, że nie musi to być szkoda materialna, lecz również niemajątkowa, np. moralna. W tej kwestii Sąd Najwyższy wielokrotnie się wypowiadał uznając np. że za szkodę uznać można podważenie (nawet potencjalne) dobrej opinii o instytucji (zob. wyrok SN z dnia 14 maja 2008 r., WA 18/o8, OSNwSK 2008, nr 1, poz. 1075). Nie ulega wątpliwości, że właśnie z taką sytuacją mamy w tym przypadku do czynienia. Oskarżony wydał decyzję w sytuacji, gdy powszechnie wiadome było, że inwestycja jest już zakończona (Sąd I instancji wyjaśnia to w sposób szczegółowy w motywach zaskarżonego orzeczenia), a zatem nie dopełnił swoich obowiązków i nie zweryfikował zasłyszanych informacji, co nie wymagało od niego ani wiedzy specjalistycznej, ani zbyt wielu działań. Jak słusznie podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 grudnia 2013r. (sygn. III KK 298/13):

„ Nie można a priori odrzucić poglądu, aby dobre imię, zaufanie publiczne do samorządowych organów władzy, czy też przestrzeganie zasady niezawisłości w działaniu organów i równego traktowania obywateli wobec prawa, były zbyt abstrakcyjnymi zasadami życia publicznego, by mogło dojść do ich narażenia w sposób konkretny. To przecież w oparciu o takie właśnie atrybuty władzy publicznej (w tym samorządowej) dokonuje się ocen w zakresie sprawności organów publicznych i buduje się zaufanie do państwa i jego struktur. Jeśli zatem jako interes publiczny traktować ogólny interes zbiorowy organizacji społecznej, państwa lub samorządu i życia społecznego, to trudno uznać, że np. spowodowanie narażenia autorytetu określonego organu władzy samorządowej, czy też narażenie utraty dobrego imienia oraz zaufania w zakresie bezstronności w wykonywaniu władzy, nie spełnia kryterium działania na szkodę, z uwagi na zbyt dużą ogólnikowość czy niekonkretność”.

Sąd Apelacyjny nie podziela również poglądów obrońcy jakoby fakt umorzenia postępowania przeciwko T. D. (1) z uwagi na znikomość społecznej szkodliwości czynu (przez inny Sąd i w innym postępowaniu), obligował Sąd Okręgowy do podjęcia tożsamej decyzji. Po pierwsze Sąd orzekający nie jest związany w takiej sytuacji orzeczeniami innych sądów, a po drugie sytuacja T. D. (1) była zasadniczo odmienna. T. D. (1) zlecił wykonanie inwestycji bez stosownego zezwolenia, a G. G. (1) wydał decyzję administracyjną z naruszeniem prawa. Sąd Okręgowy wziął jednak pod uwagę wszelkie okoliczności związane z czynem przypisanym oskarżonemu i dał temu wyraz warunkowo umarzając postępowanie przeciwko G. G. (1).

Z kolei apelacja obrońcy W. M. doprowadziła do uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynu z art. 271§3 k.k. zarzucanego mu aktem oskarżenia i przypisanego następnie przez Sąd orzekający. Przyczyny takowego rozstrzygnięcia były jednak inne niż podnoszone przez obrońcę. Jak ustalił Sąd Okręgowy, W. M., który był technikiem-elektrykiem i na zlecenie H. R. 28 października 2006r. dokonał sprawdzenia ciągłości i rezystancji położonych kabli oraz oporności uziemienia, a następnie w protokołach dokonania owej czynności nie wpisał daty oraz potwierdził w nich nieprawdę w ten sposób, że wiedząc o tym, iż przedmiot umowy nie został zrealizowany tj. wykonano 35 słupów oświetleniowych z przewidzianych umową 36 i wpisał dwukrotnie pomiar między słupami 2/7 i 2/8. Już sam opis czynu budzi poważne wątpliwości albowiem brak jest w nim znamienia kwalifikującego, a zatem ustalenia, że oskarżony działał w ramach swoich kompetencji. Z opisu czynu podanego aktem oskarżenia wynika jedynie, że oskarżony był uprawniony do wykonania pomiarów elektrycznych, natomiast w żaden sposób nie wynika, że był osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, a tenże opis czynu Sąd Okręgowy bezkrytycznie powielił (jedynie w uzasadnieniu wyroku znajduje się stosowne twierdzenie choć i ono jest bardzo lakoniczne). Już choćby z tego względu (przy braku apelacji Prokuratora) przyjęta przez Sąd kwalifikacja ostać się nie może. W ocenie Sądu odwoławczego, wbrew twierdzeniom

zawartym w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, W. M. nie był „osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu”, o którym mowa w przepisie art. 271 k.k. Uprawnienie bowiem innej osoby, o jakiej mowa w art. 271 k.k., do wystawiania dokumentów, jest uzupełnieniem kompetencji funkcjonariusza publicznego i nie jest równoznaczne z ogólną możliwością uczestniczenia w czynnościach prawnych i sporządzania tam różnych oświadczeń. Chodzi tu zatem o taki podmiot, który na mocy ściśle określonej, szczególnej delegacji wynikającej z przepisów prawa, wystawia na rzecz innej osoby dokument odnośnie okoliczności mających znaczenie prawne (np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2013 r., II KK 97/13). W. M. nie należał do grona osób, które są funkcjonariuszami publicznymi w rozumieniu art. 115§13 k.k. Nie był on również osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, jako że wystawienie dokumentu nie może być utożsamiane wyłącznie z jego sporządzeniem i takie stanowisko jest już od dawna utrwalone, zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie. Podkreślić należy, że W. M. wykonał pomiary kabli na zlecenie H. R., a zatem jego działanie miało miejsce nie w ramach prawnie przyznanych kompetencji, ale w ramach umowy zawartej z H. R.. Warto również dodać odwołując się do jednego z aspektów przedmiotowej strony przestępstwa z art. 271§1 k.k., że przepis ten sankcjonuje czynność polegającą na „wystawieniu” dokumentu. Z wystawieniem dokumentu mamy do czynienia wówczas, gdy osoby go sporządzające, nawet jeśli nie są funkcjonariuszami publicznymi, to realizują w ten sposób wynikające z przepisów uprawnienie do sporządzenia dokumentów, które odnoszą skutki także w sferze publicznej. W tym wypadku natomiast, oskarżony sporządził dokument na potrzeby H. R. i wobec powyższego owe protokoły nie miały takiego charakteru i nie korzystały z ochrony prawnej, jak wynika z art. 271§1 k.k. W konsekwencji, oskarżony nie był w ogóle podmiotem, któremu można było zarzucić przestępstwo z art. 271§1 k.k. Skazanie go zatem za czyn zabroniony przewidziany w tym przepisie, naruszało w sposób rażący przepisy prawa materialnego.

Na koniec należy się również odnieść do zarzutów obrońcy K. S. (1) dotyczących skazania oskarżonego za czyn opisany w punkcie XXIX części wstępnej wyroku. Obrońca w tym zakresie nie kwestionuje ustaleń Sądu I instancji a jedynie wywodzi, że stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu S. (2) jest znikomy. Na tą okoliczność obrońca podnosi, że oskarżony broń kolekcjonuje, a broń będąca przedmiotem zarzutu była bronią historyczną, nie była wykorzystywana do czynów sprzecznych z prawem, oskarżony nie posiadał do niej amunicji. Z argumentami obrońcy w żaden sposób zgodzić się nie można. Przepis art. 263§2 k.k. sankcjonuje właśnie samo posiadanie broni bez wymaganego zezwolenia, a zatem chybionym argumentem jest ten podnoszony przez obrońcę, że oskarżony broni nie wykorzystywał do czynów sprzecznych z prawem. Gdyby bowiem broni użył w jakikolwiek sposób wówczas najprawdopodobniej czyn jego kwalifikowany byłby z innego przepisu. Podobnie samo posiadanie amunicji jest karalne, a więc fakt, że oskarżony jej nie posiadał w żaden sposób nie wpływa na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu. Podkreślić należy, że Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia w sposób prawidłowy ocenił działanie oskarżonego i powtarzanie zamieszczonych tam argumentów wydaje się zbędne.

Procedując w tej sprawie po raz wtóry Sąd Okręgowy obowiązany będzie ponownie przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym w uzasadnieniu Sądu Apelacyjnego dążąc do wyjaśnienia tych wszystkich okoliczności, o których była mowa powyżej. Przeprowadzając poszczególne dowody Sąd orzekający będzie mógł skorzystać w jak najszerszym zakresie z możliwości, którą przewiduje przepis art. 442§2 k.p.k. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy winien mieć na względzie zakres i kierunki poszczególnych apelacji. Rolą Sądu I instancji ponownie procedującego będzie dokonanie wszechstronnej analizy uzyskanych dowodów, przy czym realizując tą powinność, Sąd Okręgowy musi mieć w polu widzenia te wszystkie uwagi i wskazania, o których była mowa powyżej, winien również mieć na względzie zarzuty i argumenty podniesione tak w apelacjach obrońców jak i Prokuratora.

Z tych wszystkich względów, Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.